

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

ročník 20
Január 2019
číslo 1

20²⁰¹⁹
1999
SPEKTRUM

Od jasiel' k Eucharistii

Od jasiel' k Eucharistii

Dnes sa nám končí vianočné obdobie. Doma si rozoberieme vianočné stromčeky, zložíme z našich domov vianočnú ozdobu. Ale nesmieme sa vrátiť späť do našich starých kolají bez toho, aby tieto Vianoce nezanechali v nás čosi nové, čosi dobré, čo si máme vziať do nového roka.

Na sviatok Zjavenia Pána sme počuli, že „*mudrci sa inou cestou vrátili do svojej krajiny*“. Aj naša cesta od jasiel' má tiež viesť inou cestou. Vianočné chvíle, ktoré práve končia, boli by tiež zbytočnými, ak by nepoznačili našu životnú cestu, ak by aj naša cesta od jasiel' nevedla iným smerom, poznačeným stretnutím s Božou láskou, ktorá kvôli nám prišla na svet.

A túto lásku a pokoru Boha môžeme zakusovať každý deň vo svätej omši v Eucharistii. Toto je Betlehem (v preklade „dom chleba“) v ktorom sa mu môžeme klaňať, zjednocovať sa s ním a zakusovať jeho pokoru. Zostáva neustále s nami. Po tejto ceste, ktorou je On sám, kráčajme.

d.o. Marek

meditačná snímka: Edo Jenča

OBSAH

Vinš do nového roka 2

KATECHÉZA

Novoročná radosť 3

Homília na nedeľu Krstu Pána, rok C... 4

Narodenie Pána v Dóme sv. Alžbety... 6

O novoročných predsavzatiach 8

ROZHOVOR

Don Anton Srholec 9

NÁZORY A SVEDECTVÁ

Vznik ČSR a farnosť Široké 14

Vianoce sa skončili, budme štedrí... 16

SDM 2019 v Paname 18

Poďakovanie Lenke Novotnej 20

SPEKTRUM MLADÝCH

Ahoj kamáratí! 22

Máš problém? (71. časť) 23

Trampoty v manželstve (129. časť) . 24

Stalo sa, stane sa 25

Štatistika 2018 26

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda

Vnútoraná predná: E. Jenča

Vnútoraná zadná: M. Magda
M. Mihoková

Vonkajšia zadná: E. Jenča

SPEKTRUM**Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad
vo Vífaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

d. o. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová**Grafika:** Martin Magda sr.**Redakčný tím:** d. o. Ján Biroš, Martina

Gondová, Žofia Jenčová, Martin Magda ml.,

Mária Magdová, Monika Magdová, Paula

Mihoková, Peter Stašik, Blažej Vaščák

Kontakty: Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116

e-mail: vitaz@rimkat.sk, spektrum@rimkat.sk

www.farnostvitaz.sk

číslo účtu: 5037445647/0900

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

Novoročná radosť

snímka: AFP

Veru, bez útechy nemožno žiť!**Preto každý človek má niečo,
čím od seba zaháňa nudu a bolesť.
Svätci majú radosť.****Priemerní ľudia majú veselosť a zábavu.
Hriešnici majú rozkoše.****Rozkoš poteší päť minút.
Zábava päť hodín.****Len svätci sa radujú stále.
Sú to šťastní obyvatelia, ktorí našli radosť
vo všetkom, i v práci,
ba dokonca i v utrpení...****Môžeš im závidieť.
Lepšie: môžeš ich nasledovať.
Pros teda s nimi Ducha svätého,
aby dal i tebe, čo dal im.****Potom nebudeš odkázaný
na podenkové šťastie hriešnikov
a na nákladné zábavy priemerných.
Pokoj a radosť sa natrvalo usadí
na všetkých poschodiach tvojej duše.****Pros Ducha Svätého o trvalú radosť,
zvlášť zriekaním sa radosti
chvilkových, nedovolených a uvidíš,
že sa nenechá dlho prosiť.**

Podbrezovský

Na titulke je Betlehem pri Bazilike Narodenia Pána vo Svätej Zemi

KATECHÉZA

na nedeľu Krstu Pána v roku C
pripravil: Podbrezovský

„Ty si môj milovaný Syn, v Tebe mám zalúbenie“

Voda je znamenie Ducha Svätého

Pán Ježiš nás učí, že kresťania majú byť svetlom sveta a soľou zeme. Svätým krstom sme boli povolaní k viere. Vyznávame naozaj svojimi činmi, slovami, životom Trojjediného Boha, ktorý nás povolal k spásu? Pane, aká slabá a nedokonalá je naša viera, odpušť nám našu vlažnosť.

Milí veriaci, dnes nám Cirkev predstavuje pokrstenie Pána Ježiša v rieke Jordán, aby sme si pri tejto príležitosti lepšie všimli svoj vlastný krst. Veď preto sa dal Ježiš pokrstiť. On predsa nebol hriešnik, aby potreboval krst na očistenie od hriechov. Nepotreboval jordánsku vodu pre svoju dušu. Chcel na svojom krste ukázať, čo sa udeje pri každom krste v Cirkvi. Pri jeho krste sa otvorili nebesia, Duch Svätý ako holubica zostúpil na neho a z neba bolo počuť hlas: „Ty si môj milovaný Syn, v Tebe mám zalúbenie.“ Tieto tri úkazy Ježišovho krstu sa udeľujú pri každom krste vnútorne - neviditeľne. Druhý úkaz Ježišovho krstu je zostúpenie Ducha Svätého. Od svätého evanjelistu Jána vieme, že Boh je Láska. K láske sú však potrební dvaja. Preto Boh nie je jedna božská osoba. Keby bol jedinou božskou osobou, nemohol by sa charakterizovať ako Láska. Ale v Bohu Otec miluje Syna

a Syn miluje Otca. Neustále medzi nimi prúdi večne neuhasiteľná láska. Láska živá, žijúca, večná, ktorý sa nazýva Duch Svätý. Lenže láska, ktorá prúdi v Bohu, nezostáva iba v Bohu, ale prelieva sa na ľudí. Pri krste nás Boh ponára do svojej lásky. Voda je znamenie Ducha Svätého. Láska Božia nás priberá do svojho prúdenia, začína prúdiť v nás, rozlieva sa na nás, čiže Ježišov a Otcov Duch Svätý začína prebývať v nás. Takto zostúpil aj nás pri krste Duch Svätý.

Udalosť, ktorá sa odohrala s nami pri krste za štvrtú hodinu sa neukončila, ale trvá ďalej. Pretože každá darovacia udalosť trvá ďalej. Napríklad niekto dostane zlaté hodinky. Darovaním sa tá záležitosť neskončila, trvá ďalej, celé mesiace, roky a desaťročia sa obdarovaný teší z hodínok. Aj krst je udalosť, ktorá je zo strany Božej trvalého charakteru. Trocha nesprávne sme sa totiž nazdávali, že Boh nás prestane milovať, že prestane byť naším Otcom, keď sme ho urazili hriechom. Žiaľ, je možné, že to my sme ho opustili, ale Boh nás nikdy neopustí. V prastarej knihe, ktorá má názov Doctrina Patrum, čiže Náuka otcov je znázornená jedna postava takto. Pustovníka Jakuba okúzli krásna deva, ktorá bola dcérou pohanského kňaza a to dokonca natoľko, že si ju žiadala za manželku. Pohanský kňaz povedal: „Prvou podmienkou je, že sa zriekneš svojej viery.“ Zbožného

pustovníka táto podmienka veľmi zarmútila. Veď mal rád Pána Ježiša. Koľko krásnych chvíľ s Ním zažil v modlitbe a v rozjímaní, pri svätej omši, pri svätom prijímaní. Ale krásna pohanskej dcéry mu učarila a zaslepila ho. Už nič iné sa mu nezdalo krásne, iba ona. A preto, hoci s ťažkým srdcom, položil dva prsty na sochu pohanského bôžika a trasúcim sa hlasom odpriahol, že sa zrieka Ježiša. Pohanský kňaz mu potom povedal: „Tak a teraz ma nechaj samotného. Ja sa v samote opýtam môjho bôžika, či ti už môžem dať svoju dcéru za manželku.“ Pustovník čakal vonku. Bol rozrušený hroznou prísahou, ktorú pred chvíľou vykonal. Po dlhom čakaní prišiel k nemu pohanský kňaz a povedal: „Nie, nemôžem ti dať svoju dcéru. Môj démon mi oznámil, že Tvoj Boh ňu ešte neopustil.“ Pustovník sa zrútil na kolená. Všetko sa v ňom zlomilo. S plačom zvolal: „Môj Boh ma ešte neopustil? Neopustil ma ten, ktorého som ja opustil? Neopustil ma ten, ktorého som sa prísahou zriekol? Ó, aký si dobrý, Otče nebeský, hoci ja som sa stal podlý. Nie, nechcem tvoju dcéru, môj Boh je stokrát krajší, než tvoja dcéra a krása celého sveta.“ A vrátil sa do svojej pustovne, k svojim modlitbám a rozjímaniam a k svojmu vrúcnemu kresťanskému životu. Táto dobrota nebeského Otca by nás mala podržať v tom, aby sme si viacej vážili svoj krst.

ilustračná snímka: M. Magda

Istí misionári napísali, že keď v Ugande pokrstili staršiu ženu, ona po krste zvolala „Bola som stará, ale teraz som omladla, bola som chorá, ale teraz som ozdravela, bola som chudobná, ale teraz som bohatá. Odstúpte trošku, moji drahí, urobte mi miesto, nech si od radosti zatancujem.“ Vidíte, ako si táto žena vážila sviatosť krstu? Alebo v kresťanskom staroveku pokrstená deva Afra slúžila u dcéry pohanského kráľa a tá jej často pripomínala: „Pamätaj, že ja som kráľova dcéra.“ Raz jej rozkázala, aby bičom vyšľahala otrokyňu. To sa nezrovnávalo s kresťanským svedomím tej devy. Ne-

chcela to urobiť. Pani na ňu prísne skríkla: „Pamätaj, že ja som kráľova dcéra!“ A vtedy deva odpovedala: „Pamätaj, že ja som viac, ja som dcéra Božia!“ Vyriekla to s toľkou úprimnosťou, že kráľova dcéra stíchla. Dala si vec vysvetliť. Oboznámila sa s kresťanskou vierou a napokon sa dala tajne pokrstiť. Alebo počuli ste o istej Christine Francisovej, Austrálčanke, ktorá mala len 23 rokov, keď vyhrala titul najkrajšia žena sveta? Medzi inými bola jej odmenou aj cesta okolo sveta. A keď v Londýne vystúpila z lietadla, pred novinármi vyhlásila: „Teraz zanechám svetskú slávu. Idem sa venovať tej kráske,

ktorú som dostala pri svätom krste.“ Vtedajšia komunistická tlač v Československu o nej s údivom písala, že vstúpila do kláštora cisťáciánok.

Milý brat a sestra, cítiš v tejto chvíli aspoň trochu, že krst je poklad, ktorý si máme každodenne uvedomovať? Cítiš v tejto chvíli, že zásluhou krstu si viac ako človek? Keď teda dnes hľadáme na Ježišovo pokrstenie v Jordáne, prosíme Pána, aby sme si každodenne uvedomovali, všímali a stále hlbšie chápali význam nášho pokrstenia a aby sme v sile tejto sviatosti správnejšie, krajšie a radostnejšie žili svoj každodenný život. Amen.

Narodenie Pána v Dóme sv. Alžbety

Na slávnosti Narodenia Pána sa v košickej katedrále 25. decembra dopoludnia prihovoriť Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup metropolita.

Milí bratia kňazi, rehoľné sestry, drahí bratia a sestry v Kristovi!

Keď dnes nejaký múdry človek rieši zložité otázky života, odvoláva sa na rôzne vedecké výskumy a teórie. Možno raz príde čas, keď nám vedci budú môcť predložiť podrobné informácie ako vznikol vesmír a život. Lenže, aj keď toto všetko raz spoznáme, stále zostane nevysvetlený zmysel našej existencie. Prečo sme tu a prečo vlastne žijeme?

Jánovo evanjelium, ktoré sme počúvali, opisuje počiatok všetkých vecí z inej strany ako veda. Ján nezačína matériou. Nehovorí o hmote, o veľkom tresku, nespomína galaxie. Ján začína duchovnou dimenziou. Bolo mu zjavené, že na počiatku všetkého bolo Slovo - Logos, ako spomína grécky originál. Cez tieto riadky očividne prehovorila Božia múdrosť, lebo týmito hymnom a týmito výrazmi i obrazmi sa dáva najavo, že Boh je počiatok i cieľ všetkého. Tento hymnus, ktorý nám do staroslovenčiny preložili aj naši vierozvestovia sv. Cyril a Metod, ide ešte viac do hĺbky a opisuje, čo je vlastne v Bohu a čo ním hýbe.

Logos nie je obyčajné slovo pospájané z hlások alebo písmen. To Slovo bolo Boh. Malo božskú podstatu. Logos teda označuje celú podstatu Boha, ktorý bol na počiatku. On je začiatok i koniec, on je Alfa i Omega, príčina i zmysel celého kozmu i nášho bytia.

Logos Boha nám približuje Božiu podstatu. Nie je to nejaká neurčitá sila. Nie je to magnetizmus, nie je to ani svetlo či teplo. Najhlbším jadrom Božej podstaty je láska. Ak teda pojem Logos z evanjelia nepreložíme výrazom Slovo, ale slovom Láska, dostaneme sa k centru celého vianočného posolstva.

Potom by riadky dnešného evanjelia zneli takto: Na počiatku bola Láska a Láska bola u Boha a tá Láska bola Boh. Ona bola na počiatku u Boha. Všetko povstalo z Lásky a bez Lásky nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V nej bol život a život bol svetlom ľudí.

Tu je teda odpoveď! Príčinou vzniku nášho sveta i nášho života nie je hmota, ale láska - Božia láska - dokonalá, obetavá, verná a svätá! Láska s veľkým L! Ona sa nám najviac ukázala v Božom Synovi Ježišovi Kristovi, ktorý prišiel aby nás oslobodil od hriechu, lebo hriech bráni láske. Hriech lásku zraňuje a degraduje, robí z nej sebeckú samolúbošť. A v tom sme potrebovali pomôcť - tak vtedy ako aj dnes! Jedine Boh to mohol urobiť - iba ten, ktorý nás stvoril a najlepšie nás pozná.

Preto keď Boh prichádza na svet, aby pomohol ľuďom uzdraviť svoj život a získať večnosť, stáva sa človekom. Berie si ľudské telo z Panny Márie. A ona, hoci presne nevedela, čo sa robí a ako sa to presne stane, prestala klásť otázky, na ktoré nie sú odpovede. Stačilo jej vysvetlenie, že do jej života vstúpil Boh. Vtedy pocítila pokoj a lásku. Bola veľmi šťastná že smela nosiť Boha vo svojom živote. Ona bola naplnená Božou láskou. Pomohla sprítomniť Božiu lásku v našom svete i v našom živote.

Veľmi pekne to opísal staroveký biskup Anzelm:

Boh Otec splodil toho, skrze ktorého je všetko stvorené.

Mária porodila toho, skrze ktorého všetko je zachránené pre večnosť.

Boh splodil toho, bez ktorého nie je vôbec nič.

Mária porodila toho, bez ktorého nič nie je dobré!

Drahí bratia a sestry!

Príčinou i cieľom nášho bytia je Boh, ktorý je láska. Túto pravdu našej viery si pripomíname teraz, na Vianoce. Tešíme sa z narodenia nášho Pána, ďakujeme Bohu za jeho veľký dar a aj my si dávame dary, lebo chceme byť aspoň v štedrosti podobní nášmu Bohu. Ale uvedomujeme si, že na Vianoce človek nepotrebuje veľa darov, veľa matérie - ale veľa lásky! Tú potrebujeme všetci, všade a vždy.

Sme Božie deti, máme v sebe jeho Ducha, prijímame Telo a Krv jeho Syna v Eucharistii. Preto nemôžeme žiť bez jeho lásky. Nedá sa to. Život bez Boha, ktorý je láska, nemá zmysel ani cieľ, zostáva nenaplnený a prázdny.

Prajem vám všetkým, aby ste práve teraz, na Vianoce, pocítili ako veľmi Bohu záleží na nás, ako nás nekonečne miluje! Zároveň vám vyprosujem silu a odvahu ponúkať túto skúsenosť našej viery všetkým ľuďom okolo seba. Vo vašich rodinách nech zavládne Boží pokoj a jeho láska nech posilňuje všetkých vašich blízkych v jednotě a vernosti. Nech má vždy miesto medzi vami vďačnosť, odpustenie, zmierenie a obetavá láska. Požehnané vianočné sviatky! Amen.

Koleda od našich súborov Pridančata a Pridaň; snímka: M. Magda

O novoročných predsavzatiach

Viete, nie som práve z tých, ktorí prvého januára automaticky vyberajú zo šuplíkov svoje novučičké voňavé diáre či notesy, do ktorých si s vervou a odhodlaním zapisujú desať strán s predsavzatiami na nový rok, a to len preto, aby o niekoľko týždňov (ak nie dní) diár opäť našiel svoju cestu do tichého a pohodlného šuplíka. Napriek tomu na nový rok aj ja nutkavo pociťujem, že začiatok roka v sebe nesie niečo, čo nijaké iné obdobie. Je to akýsi závan novoty a nádeje, že veci môžu byť inak, lepšie a krajšie.

To zjavené Božie dieťa v jasliach sa v týchto dňoch akoby hrá s naším srdcom a šepká mu dychberúce túžby, pohľadza a prebúdza dušu. Akoby prežitie Vianoce a príjemná rodinná atmosféra obmäkčili vysoké múry, ktoré sme si v sebe vystavali a ktoré nám častokrát bránia počuť jemný Boží hlas. Ak sme Vianoce prežili v skutočnej radosť, akoby sa nám teraz naštrbili tieto múry a cez drobné prasklinky v ňom pociťujeme vo svojej duši príjemné teplo Jeho prítomnosti. Poznáte to zvláštne chvenie kdesi vnútri v nás, ktoré sa objaví v tých najvzácnejších chvíľach - po dobrej svätej spovedi, po spomienke na putovanie na miesta, kde sa nebo dotýka zeme, pri pohľade na maličkú sošku milovanej nebeskej Mamičky... Nevieť, kde sa to berie, ale je to tam. Pán Boh nám pomaly oživuje srdce a vstupuje doň.

A tak som si uvedomila, že nie je ani tak dôležité spísať si novoročné predsavzatia, ale túžiť po momentoch, po ktorých pociťme, že naše srdce žije, že sa ho dotýka

Boh. A aby to bolo čím častejšie, bez Márie, našej nebeskej Mamičky, to nepôjde. A preto naším najväčším cieľom pre nový rok by malo byť žiť každý deň s takým srdcom, aké má Mária. Osvojovať si vlastnosti jej Srdca a odzrkadľovať ich v sebe. Inšpirujme sa jej Nepoškvrneným Srdcom, pretože ono je vzorom pre nás všetkých.

Je mnoho príkladov, aké mať srdce podľa Márie. Skutočne neviem, ktoré je najdôležitejšie, ale určite nič nepokazíme, ak sa budeme usilovať o...

Srdce trpezlivé

Mária ako Židovka spolu s celým Izraelom čakala na príchod prisľúbeného Mesiáša, ktorý ich mal zachrániť od hriechov. Ona vedela, že Mesiáš príde a tak naňho čakala. Túto trpezlivú dcéru Izraela prerušil v jej rozjímaní anjel, ktorý jej zvestoval, že Izrael už viac nemusí čakať. Panna Mária prijíma slovo, o ktorom rozjímal do svojho bytia.

Dnes žijeme vo veľmi rýchlom tempe, v dobe rýchleho občerstvenia, rýchleho internetu, všetko musí byť rýchle. Keď nás niekto, alebo niečo spomalí, začíname byť netrpezliví. Panna Mária nás však učí, čo znamená byť trpezlivý. Mária je príkladom osobitného druhu trpezlivosti - zhovievavosti. Mária má trpezlivosť s nami, keď prichádza na zem k hriešnemu ľudstvu s posolstvom opätovného obrátenia sa k jej Synovi. My jej posolstvo chápeme a prijímame len veľmi pomaly. Ale ona spolu s Ježišom trpezlivo čaká na obrátenie našich sŕdc. Keď si niekedy uvedomíme, že sme netrpezliví pri čakaní v rade, v dopravnej zápche, alebo pri počúvaní druhého člove-

ka, spomeňme si na Pannu Máriu a prosme o dar trpezlivého srdca.

Srdce pokorné

Prvotný hriech, ktorý spáchali Adam s Evou, bol spôsobený pýchou. Oni síce počuli Boží príkaz, ale mysleli si, že sú múdrejší. Namiesto toho, aby sa pokorne sklonili pred Božím zákonom, pokúšali sa z neho vymaniť. Nová Eva - Mária - sa stala pokornou služobnicou Pána, keď povedala Bohu svoje áno. A Ježiš - nový Adam, vtelný Boh - sa stal človekom a narodil sa z Panny. Náš Boh je pokorný. Svätý Pavol o Ježišovi hovorí, že na seba vzal prirodzenosť sluhu. Byť pokorným znamená slúžiť druhým. Pokora napráva pýchu. Niekedy sme sa možno vystatovali dieľom, ktoré sme urobili. Byť pokorným znamená nehovoriť všetkým o svojom živote všetko. V duchovnom živote tento postoj nazývame „konanie v skrytosti“. Ak napríklad pre niekoho niečo urobíme, nemusíme sa tým vystatovať a všetkým o tom hovoriť, nechajme si tento malý skutok len pre seba a pre Boha. Napokon je na Božiu, nie na našu slávu. Keď to urobíme, začneme v sebe formovať pokorné srdce. Takto daruješ dobro tohto skutku a zostane tajomstvom medzi tebou, Bohom a Božou Matkou.

Srdce, ktoré hovorí „áno“

Vo svojom živote často stojíme pred nejakým rozhodnutím. Na naše reakcie na tisíce rôznych situácií možno zhrnúť do dvoch veľkých skupín. Buď na ne odpovíme áno, alebo nie. Kresťanovi sa nehovorí áno vždy ľahko, niekedy musíme hľadať jasnejšie vysvetlenie, pretože sa cítime na danú úlohu neschopní, alebo sa nám jej vy-

Dakovná sv. omša nášho pána starostu za 60 rokov života; snímka: M. Magda

konanie zdá nemožné. Práve vtedy však musíme povedať svoje áno. Veľmi ľahko sa hovorí áno, keď nás to veľa nestojí. Niekedy musíme povedať áno ukončeniu vzťahu, ktorý nás ťahá do zatratenia, inokedy povedať áno utrpeniu. Hovoriť áno nás môže naučiť práve Máriino Srdce. Od jej Srdca sa naučíme, čo znamená hovoriť áno, budeme o svojich rozhodnutiach menej dumať a pochybovať. Keď budeme vedieť povedať áno v malých veciach, dokážeme povedať áno aj v tých veľkých. Keď hovoríme áno modlitbe a službe, hovoríme áno Bohu. A buď si istý, že keď budeš hovoriť Bohu áno, on sa ťa bude neustále pýtať. A keď sa ťa opýta, neboj sa mu s dôverou povedať svoje áno.

Srdce, ktoré sa raduje

Od rána veľkonočnej nedele Cirkv spieva Panne Márii veľkonočný

hymnus „Raduj sa a vesel sa Panna Mária, lebo ten, koho si nosila, z mŕtvych vstal“. Akú radosť musela prežiť Panna Mária, keď zistila, že hrob je prázdny. Máriino srdce sa raduje aj dnes, keď vidí, ako sa jej deti obracajú. Na mnohých pútnických miestach sveta sa ľudia vracajú do cirkvi, keď prijímajú Božie milosrdenstvo vo sviatosť pokánia. Ježiš povedal, že v nebi je veľká radosť nad jedným kajúcim hriešnikom a aj Panna Mária, ktorá je tiež v nebeskej sláve sa z toho určite taktiež raduje. Mária prežívala vo svojom živote mnoho utrpenia, treznelivo znášala krivdy, no po všetkých tých trápeniach prišiel deň vzkriesenia, deň radosti.

Aj v našom živote môže byť veľa veľkých piatkov, ale musíme veriť tomu, že raz príde veľkonočná nedeľa a smútok sa zmení na radosť. Pre mnohé veci by sme mohli byť

smutní a nahnevani. Ježiš však chce, aby boli jeho učeníci naplnení radosťou. Ak už nič iné, tak aspoň vedomie, že s nami životom kráča Ježiš, by nám malo priniesť útechu a radosť. Nech sa naše srdcia radujú zo všetkého dobrého, čo pre nás prichystá Boh, tak, ako to dokázalo Máriino Srdce.

Tento rok je len na svojom začiatku a to je skvelé. Čokoľvek nám v tento čas rezonuje v srdci a v hlave, čokoľvek v nás vzbudzuje túžbu a radosť, teraz je ten správny čas rozhodnúť sa ísť za tým, ísť za Máriiným Srdcom. Nič nie je krajšie ako spoznať Božie sny a plány s naším životom a rozhodnúť sa kráčať po jeho ceste, ktorú pre nás vysnival vo svojej nekonečnej добрôte.

Verím, že to bude rok radosti, pozhennania a Božích milostí.

Mgr. Martina Gondová

Rozhovor

Don Anton Srholec

7. januára tohto roku uplynuli tri roky od úmrtia dona Antona Srholca, SDB, ktorý bol cez rodinu Balogovcov z Ovčia a nebohého Jána Blizmana (Blizmančika) z Víťaza prepojený s našou farnosťou. Nebolo to hocijaké prepojenie, ale prepojenie cez utrpenie, ktoré museli vytrpieť v uránových baniach v Jáchymove.

26. marca 2006 na pozvanie rodiny ešte žijúcich Balogovcov, kde mal vždy prichystanú svoju izbu, zavítal do Víťaza.

Čo Vás priviedlo do našej farnosti?

Už 45 rokov chodievam do Ovčia a do Víťaza. Zakaždým je to návšteva môjho priateľa z väzenia Štefana Balogu z Ovčia. Boli sme spolu vo väzení, spolu sme sa modlievali a snívali o tom, že raz budeme slobodní. Priateľstvo trvá a je tak ukuté, že trvá aj cez hranice tzv. smrti - on nás už opustil, jeho deti našli vo mne priateľa a ja v nich. Vďaka tejto rodine som sa dostal do Ovčia. Potom tuná z Víťaza som bol vo väzení s pánom Jánom Blizmanom. To sú priateľstvá ukuté nielen pod tlakom veľkého odlúčenia,

snímka: M. Magda

izolácie, deprivácie a komunistických trestov, ale ešte aj tam bolo pozitívne to, čo nás hrialo – spoločná viera v dobro, v lásku, v pravdu, v spravodlivosť.

Odkiaľ pochádzate a kde pôsobíte?

Ja pochádzam z druhého konca republiky zo Skalice. Je to staré kráľovské mesto. Pochádzam z chudobnej rodiny, bolo nás sedem detí. Študoval som v Šaštíne u saleziánov. Tam som vstúpil do rehole. Ako študenta a ešte len kandidáta na teológiu ma hneď po maturite zatvorili za to, že som odmietol vstúpiť do už komunistami riadeného seminára a chcel som utiecť za hranice. Za to som dostal 12 rokov väzenia. 10 rokov som si odsedel - tam so stretol práve týchto vzácných ľudí, s ktorými som nadviazal priateľstvo.

Teraz žijem v Bratislave ako dô-

chodca. Mám už 77 rokov. Venujem sa v dobe, keď sa nám zopsul život a v mestách v bytoch majú ľudia psov a starajú sa o psov, tak ja sa starám o skupinu bezdomovcov. Nazýva sa to resocializačná komunita a má dva stupne: tí, čo k nám chodia z ulice - dostanú u nás jedlo, oblečenie, osprchujeme ich, očistíme, prípadne im urobíme dezinfekciu. Majú u nás spoločenstvo. Zafajčia si a niekedy sa pomodlíme a zaspievame. Máme veľmi pekné pesničky upravené pre nás bezdomovcov. Druhí, asi 60-ti, bývajú pod našou strechou, sú ako moja veľká komunita. Je to niečo ako pokus urobiť rehoľu, ktorá žije v inom, v zmenenom svete, rehoľu, ktorá nemá písané pravidlá, ale zachováva až príliš horľivo staré čnosti. Sme takí chudobní, že niekedy nemáme ani na cigarety. Sú to samí chlapi a ja som mal

snímka: M. Magda

strach, že tam bude problém so ženami. Je to pokus o taký postmoderný vzor rehoľného života, kde pod jednou strechou v skromných podmienkach žijú všelijakí ranení, chorí, opustení a frustrovaní muži. My nemáme nijakú inštitúciu, nijakú organizáciu, nijaké upratovanie, všetko si robíme sami a žijeme a prežívame v skromných podmienkach. Je to taký môj dar veľkému mestu, kde tento fenomén marginalizovaných ľudí rastie, starám sa o nich, aby neboli na uliciach. Keď sú títo ľudia bez dozoru a bez toho základného, čo človek potrebuje na prežitie, tak sa často už v zúfalej situácii uchýlia k novým formám teroru a násillia – ku krádežiam, prepadaniam a ohrozovaniu druhých ľudí, znečisťovaniu prostredia a podobne. U nás je to spojené s výchovou. Takže je to taká služba tomuto mestu.

Každý týždeň tam mám sv. omšu. Väčšinou k nám chodia naši rómští chlapci a dievčatá. Medzi bezdomovcami je viac nábožných ako medzi milionármi. Bezdomovci sú menším nebezpečenstvom pre našu spoločnosť ako milionári alebo veľkí zbohatlíci; bezdomovci žijú ako myšičky jednoducho a skromne, neohrozujú a uskromnia sa. Aspoň podľa toho, ako ich vidím ja, ako žijú u mňa; kým veľmi bohatí ľudia rozhadzujú, ničia, devastujú, sú proti ekológii, ekonómii a aj proti Pánu Bohu.

Napriek Vašej ťažkej práci s bezdomovcami máte s nimi aj veselšie zážitky?

Najveselší zážitok je ten, keď sa ma ľudia pýtajú, či som ich naučil modliť sa. A ja im hovorím, že naopak, oni mňa naučili hrešiť. Človek je produktom takého prostredia, v ktorom žije. Hovorím im:

„V tomto dome môžem kričať iba ja.“ Po 15-tich rokoch mi tam jeden zasprejoval bielu stenu na chodbe. Taký krik som na neho spustil a vyhodil som ho von: „Ty mi v dome takéto svinstvo robiť nebudeš a hotovo!“ Počas 15-tich rokov mi tam nikto vedome nerozbil okno, nedevastoval. To, že si vypijeme, že sa občas pošťucháme, to patrí do každej lepšej rodiny. Musíme na nich dávať pozor.

Je to ťažká vzorka v tom, že sú to už starí ľudia a sú takí sklerotizovaní, že sa už ťažko naučia dobrým návykom. Sú to chlapci, ktorí vyšli z detských domovov a „prepadli v site“ uplatnenia sa v živote; tak to tam nejak držím, udržujem a povzbudzujem. Niečo musíme nechať aj na Božie milosrdenstvo. Pán Ježiš mal len 12 slušných, židovských, nábožných chlapov a aj tak sa v jednom sklamal, takže isté

snímka: M. Magda

percento je riziko, ktoré podstupujeme. Poznáam veľmi dobre veriace rodiny, ktoré nemali veľa detí a stačí, že im jeden, dvaja začnú drogovať a vykrádať rodinu a majú s ním toľko problémov. Takže ja to riziko beriem, podstupujem a nejako nedramatizujem ani svoju prácu. Ja ich nechcem robiť na môj obraz, lebo každý je stvorený taký, aký je a každý má svoje dejiny; neželal by som si, keby ma niekto nútil do baletu, keď na to nemám. Ja ich nebudem nútiť do náboženského života a tej formy, ktorú ja praktizujem alebo mám rád. Pri mne sa stávajú lepšími, aj keď do kostola nejdú alebo neprídu na sv. omšu, ktorú majú v dome. Keď sa im nechce, ja ich k tomu nenútim. Pre mňa znamená nechať človeka slobodného. Nenútiť ho do niečoho je cennejšie, ako nasilu niekde nahnať ľudí, aby manifestovali za niečo, čo nemajú vo svojom srdci.

Som nádejou pre kresťanské

ženy v Bratislave. Sú ženy, ktoré majú manželov, ktorí frflú, sú nespokojní, kritizujú, tak ja im môžem urobiť tú láskavosť, že tých mužov beriem na školenie. Pošlú ich ku mne na školenie a vrátia sa domov premenení. Konkuruje-me všetkým reštauráciám v Bratislave. Všade ceny stúpajú a u nás je obed za 5 korún. Už je to zhruba taká naša stála klientela. Za všetko si musia zaplatiť. Týmto ľuďom, ak dáte niečo zadarmo, tak to zneužívajú. Keď im dáte voľný chlieb alebo dobré zákusky, tak trocha odhryznú a hodia do kontajnera, zoberú druhý kúsok, zas odhryznú a znovu vyhodia do kontajnera. Ja to nemám rád. Sú to ľudia, ktorí nie sú navyknutí od malička, že každú kôrku dojeme alebo hodíme sliepkam. Oni túto cenu nepoznajú, preto tí dochádzajúci musia za každú službu platiť. U mňa za 80 korún majú škatuľku cigariet, dve pívá, „hotel“, kde môžu bývať, koľko chcú. Keby

doma manželka na Vás veľa kričala, povedzte: „Nekrič na mňa, idem k Srholcovi. Tam si to pekne zaplatím a nikto na mňa kričať nebude.“

Čo by ste zažehlali našim veriacim – čitateľom Spektra?

Prežívame veľmi bolestnú transformáciu nášho života. Najviac to cítime v oblasti bývania, obliekania, techniky, technológie, elektroniky. Budeme musieť podstúpiť aj dosť bolestnú transformáciu v našom náboženskom živote. Pokánie alebo svätopôstna doba, to je veľmi málo o pôste. Aj my kňazi sme málo vypostení, aspoň na nás veľký pôst nevidieť. Veľmi mu neublížiame a nepomôže nám to. Mal som jedného príbuzného. Na Popolcovú stredu predtým, než prijal popolec, doľahol poslednú cigaretu, odložil ich a keď počul „Aleluja“, už mal cigarety a znova si pripálil. To bolo jeho pokánie, jeho pôst. Páči sa mi to, že aspoň tých 40 dní vydržal bez fajčenia, lepšie by bolo,

snímka: M. Magda

keby to nechal definitívne.

Už nehovoríme pôstna doba, ale doba pokánia. Nové formy pokánia sú tu – ako som pred chvíľkou počul – prijali sme dieťa a staráme sa oň. To je krásna forma pokánia. Pán Boh nám dal dieťa, aby sme ho prijali a staráme sa oňho.

To je najkrajšie celoživotné pokánie, lebo deti vychovávajú ľudí a dobre a tvrdo ich vychovávajú. V našej katolíckej nábožnosti, v našom pokání by sme mali zakomponovať boj proti fajčeniu. Veriaci ľudia by nemali fajčiť. Najkrajšie v pôste je to, že mládež presvedčíme, že je to veľmi škodlivé, je to proti Pánu Bohu a to sa nesmie robiť. Alebo zakomponovať odvahu, zobrať zodpovednosť nielen za seba. Tu som počul, že vyhorel nejaký dom – príde celá dedina, zmobilizujú sa a postaví mu strechu nad hlavou. To je také krásne pokánie, teda ak by sme to slovo používali, je to fantastické

géto solidárnosti s niekým, kto je v núdzi, solidárnosť s trpiacimi, dotýka sa nás utrpenie druhých ľudí. Beriem na seba zodpovednosť a hasím aj to, čo ma nepáli a kladím na stôl národa niečo; zaujímame sa o to, podporujeme to, prípadne pôjdeme aj voliť, aj keď nevolíme anjelov, ale pôjdeme, aby sme predišli (neviem čomu). Zdá sa nám to oveľa bližšie tomu nášmu snu a nášmu kresťanskému chápaniu sveta, ako tí druhí, ktorí sú tam len preto, aby získali moc a peniaze. Pokánie ako dar, teda solidárnosť s trpiacim Ježišom, byť solidárni s trpiacimi ľuďmi, ktorí žijú okolo nás.

Vidím veľké rezervy v tom, že naši veriaci sú málo vzdelaní. Mám na to príklad: cirkev im dá základnú školu. Kostol – to je základná škola. V základnej škole je dôležitá dochádzka, kniha a autorita učiteľa. Ale už nám dospievajú veriaci ľudia. Kto im dá vysokoškolské

vzdelanie? Najprv sú to tí jednotlivci, ktorí majú odvahu a vzdelávajú sa, čítajú a angažujú sa – nadšenci. Toto je prototyp toho, akí by sme mali byť kresťanmi: to Ježišovo poslanstvo neponesie len profesionálny človek na to určený a za to platený, ale ponese ho všetci ľudia; profesionálny človek bude koordinovať tieto sily a integrovať do spoločného. A aj my kresťania uveríme, že bohoslužba – to nie je len ísť do kostola a prijať sväté sviatosti, ale bohoslužba je služba životu, ktorý je okolo mňa. Preto pokladám za veľmi dôležité a bola by to aj krásna forma pokánia, keby sme prijali ekologické zákony, respektovali a povýšili ich. To sú zákony Božie – chrániť prírodu a čistý vzduch, skromne žiť, menej alkoholu a viacej bylinkového čaju. Toto želim všetkým sestram a bratom vo farnosti Víťaz.

Ďakujem za rozhovor.

pripravili: A. Blizmanová a M. Magda

Vznik ČSR

Udalosti vo vtedajšej farnosti Široké

Len pred pár týždňami sme si pripomenuli významný sviatok - pred 100 rokmi 28. októbra 1918 bola v Prahe vyhlásená Republika Československá. Keďže vtedajšie telegrafické spojenie medzi Prahou a Slovenskom bolo prerušené, samotná slovenská strana sa ku republike prihlásila až o 2 dni neskôr - 30. októbra podpísaním Martinskej deklarácie.

Ako vnímali zmenu režimu ľudia na Šariši, v Ovčí či vo Vítaze? Východné Slovensko bolo na prelome storočí najmenej národne uvedomelou časťou Slovenska, kde maďarizácia prebiehala najrýchlejšie. Slovenský živel prakticky existoval už iba na vidieku. Pre udržanie a nárast národného povedomia v našom kraji mali zásluhu najmä dva činitele.

Prvým z nich bol návrat rodákov z USA, kam pred rokmi vycestovali za prácou. V novom prostredí ich jazykovo či kultúrne nikto neobmedzoval a tak si vytvárali svoje komunity, fary a krajské organizácie. Jedným z najznámejších miest, kde sa naši praotcovia vysťahovali, bolo Wilkes-Barre v Pensylvánii. Tu medzi nimi pôsobil ako kňaz Jozef Murgaš, ktorý okrem duchovnej a kultúrnej činnosti bol aj zdatným maliarom a vynálezcom. Už v roku 1905 získal patent na bezdrôtový prenos hovoreného slova. Za dnešné mobilné telefóny tak môžeme ďakovať práve jemu.

Druhým činiteľom bolo pôsobenie katolíckych duchovných medzi ľuďmi, ktorý ostal doma. Konkrét-

ne išlo o Františka Majocha z Hermanoviec, Štefana Onderča z Ražňan a Jozefa Čárskeho zo Širokého. Títo kňazi podporovali výučbu v slovenčine, distribuovali slovenskú literatúru a tlač, organizovali osvetové prednášky, viedli ochotnícke divadlá...

Obce farnosti Široké boli tak jednými z prvých na východnom Slovensku, ktoré sa prihlásili k novej republike: „Pracovití, nábožní a tichí Širočania povždy vynikali svojou náboženskou horlivosťou a stálosťou v kresťansko-politickom presvedčení. Ich dobré meno stalo sa však ešte lepšie známym po prevrate, kedy s filiálnymi obcami Vicežom a Ovčím spolu pod vedením svojho tehdajšieho farára a nateraz už vdp. biskupa Jozefa Čárskeho prví sa pridali k priateľom nového štátu, súc od kosti pravými a neohrozenými Slovákmí. Povedomie slovenské však nedatuje sa u občanov širokých, vicežských a ovčanských len od prevratu; pre ťažké hmotné postavenie prinútení súc vyvanďovať už pred prevratom do Ameriky, tam nadobudli takého silného národného slovenského presvedčenia, že prijdúc domov ľahko vzkriesili zo spánku k povedomiu slovenskému nielen spoluobčanov doma zostavších, ale aj ľudí širokého okolia. Z nich nie jeden bol pri utváraní Pittsburskej dohody a koľkí boli činnými členmi národného agitačného výboru v Amerike! (Slovenská pravda, 1925)

Jeden z nich Andrej Galdun z Vítaza bol dokonca pri vytváraní

Pittsburskej dohody z 30. mája 1918, ktorú podpísali zástupcovia Slovenskej ligy v Amerike, Českého národného združenia a Zväzu českých katolíkov s Tomášom G. Masarykom! Samotná dohoda schvaľovala spojenie Slovákov a Čechov v samostatnom štáte, v ktorom malo mať Slovensko vlastnú administratívu a snem.

Aby Maďari zachránili, čo sa dalo, vyhlásili 11. decembra 1918 v Košiciach Slovenskú ľudovú republiku, ktorá mala byť štátnym zväzkom tzv. Slovjakoch. Slovjacké hnutie vzniklo na konci 19. storočia a hlásalo, že východní Slováci (Východniari) sú odlišným národom od tých západných. Toto hnutie výrazne podporovala vtedajšia maďarská vláda s cieľom oslabiť a rozštiepiť slovenské národné povedomie. Najvýznamnejším predstaviteľom tohto smeru bol Viktor Dvorcsák, ktorý hlásal: „Slovjak a Slovak choc jak blízko stojí jedno slovo ku druhemu, každodzením živoce ňe je jeden, to sú dva reče, dva narodi.“

Vyústením činnosti spomínaných kňazov bolo zhromaždenie na fare v Ražňanoch dňa 17. decembra 1918. Zúčastnení (približne 3 500 – 5 000 ľudí), zastupujúcich 100 obcí východného Slovenska, tu prijali deklaráciu, v ktorej sa prihlásili k novému štátnejmu útvaru. Je takmer isté, že zhromaždenia sa zúčastnili aj zástupcovia farnosti Široké s filiálkami Vítaz a Ovčie, keďže vdp. Čársky bol jedným z organizátorov. Samotný dokument s prezenčnou listinou bol však zničený počas

maďarského vpádu o pol roka neskôr

Súčasťou Československa v praxi, nielen na papieri, sa Slovensko stalo až po obsadení československým vojskom. Obsadenie východného Slovenska prebiehalo v dvoch prúdoch - cez Branisko na Prešov a železnicou na Košice.

Obsadenie Prešova a Košíc mal na starosti 30. pluk z českého Vysokého Mýta. Dňa 22. decembra maďarské vojsko vedené ktp. Vrablovicsom spolu s 80 mužmi a niekoľkými guľometmi obsadilo priesmyk Chválabohu. Zalarmovaní boli domnelými svetelnými signálmi, z ktorých veliteľ vinil vdp. Čárskeho, ktorý sa vtedy nachádzal v Spišskom Podhradí. Po dvoch dňoch márneho vyčkávania českého vojska sa na Štedrý deň Maďari stiahli do Prešova.

Popoludní 27. decembra 1918 vstúpilo československé vojsko do Širokého. Pred budovou poštového družstva ich vítal vdp. Čársky ako osloboditeľov. Časť vojska nocovala v Širokom a časť pokračovala ďalej na Prešov, ktorý bol oslobodený nasledujúci deň. Tento postup pokračoval v dvoch smeroch - cez Fričovce a cez Vítaz a Ovčie. Vojakov z „nášho“ smeru nadšený Širočenci odviezli na 20 saniach až do Chminian.

Dôstojníci, ktorí nocovali v Širokom, boli ubytovaní ako hostia na fare. Jozef Čársky v kronike spomínal: „Vojsko prišlo v poriadku, ľud mal veľkú radosť, nadšene vojakov hostil. Len sa mi nepáčilo, že je málo úcty k predstaveným. Nadporučík takmer prosil vojína, aby stál na varte...“ Kronika obce Ovčie tieto prelomové

28. 6. 1959 otec biskup Jozef Čársky na vizitácii vo filiálke Ovčie; snímka: archív autora článku

udalosti spomína iba stroho: „Prevrat stal sa ľahko.“

Postup druhého prúdu nebol taký jednoduchý. 28. decembra české vojsko prepadlo spiace maďarské vojsko v Jaklovciach. Po krátkom boji obrátila ukoristené delá na Margecany a začala ostreľovať maďarské pozície. Boj trval asi 8 hodín, po ktorom Česi dobili postavenia nepriateľa a tak sa im otvorila cesta na Košice. Tie boli následne oslobodené 29. decembra. Obsadením oboch miest sa skončila aj existencia Východoslovenskej republiky.

Záver roka 1918 priniesol pre našich praotcov konečne mier a pokoj, aj keď s trpkou príchutou. Po štyroch dlhých rokoch sa skončila 1. svetová vojna, ktorá

si vyžiadala veľké straty na životoch. Len veľmi málo rodín nebolo nijak zasiahnutých.

Samotný vznik novej republiky sa spájal s veľkými nádejami. Pre bežných roľníkov, hospodáriac v malom (väčšina populácie vidieka), bol pálčivejším problémom ako národné povedomie získanie pôdy a tak si sľubovali, že zmena režimu bude spojená s prerozdelením veľkostatkov. To sa však podarilo uskutočniť neskôr iba čiastočne.

Veľkú ranu pre národné povedomie však zasadili udalosti v máji a júni nasledujúceho roka. Maďarské vojsko vtrhlo na Slovensko s cieľom vojensky ho dobiť. O tom však inokedy.

Mgr. Stanislav Šimčík

Vianoce sa skončili, budme štedrí

Drahí naši čitatelia, niekoľko rokov dozadu som sa v mesiacoch august, september zúčastňoval rok čo rok novinárskych sústreďení Network Slovakia na našej Katolíckej univerzite (KU) v Ružomberku. Zažil som ju ešte takú jednoduchú s minimálnym technickým vybavením. Dekanom Filozofickej fakulty tejto univerzity bol vtedy náš krajan, rodák z blízkyh Ondrašoviec Doc. PhDr. Imrich Vaško, CSc. Keď sme sa stretli, nezabudol si povzdychnúť: „Oj, naša krásna dolina, Ondrašovce, Chmiňany, Hrabkov, Víťaz.“ Čas plynie a KU sa zmenila na nepoznanie. Veľká knižnica, zmodernizované pracoviská a katedry. Novým rektorom KU sa stal doc. Ing. Jaroslav Demko CSc. Veľmi ma oslovil jeho nedávny prihovor na nový rok, preto vám ho teraz ponúkam.

Podľa podnikateľa a inovátora Jána Košturiaka, ktorý viedol ešte na jeseň workshop na Katolíckej univerzite v Ružomberku, existujú akoby dva svety - jeden, ktorý odchádza, a druhý, ktorý je pred dvermi. Starý svet je charakterizovaný nedostatkom, súperením, nedôverou či ničením prírody. Nový svet prináša udržateľnosť, hojnosť, spoluprácu, službu i ochranu životného prostredia. Do ktorého sveta chcete patriť vy? Osobne mi je bližší „nový svet“ – nie vo význame svetlejších zajtrajškov, ktoré nám sľubovali bývalé i súčasné politické „režimy“, ale vo význame hlbokkej nádeje, že naším pričinením, sústredenou prácou a tiež vzájomnou kooperáciou dokážeme urobiť náš svet – na ktorý máme dosah – aspoň o trochu lepší.

Nikto nám neprinesie „nový svet“. Nosíme si ho sami v našom vnútri. Tak, ako čiara medzi dobrom a zlom vedie skrz srdce každého človeka, podobné je to aj so „starým“ a „novým“ svetom. Oba zápasia v nás samých.

Nový rok vždy, priam zákonite, prináša nové výzvy. Aj pre Katolícku univerzitu v Ružomberku. Jednou z nich bude úloha hľadať našu vlastnú a jedinečnú cestu, aby sme boli zdraví, výkonní a konkurencieschopní. Som presvedčený, že jednou z originálnych charakteristík KU je práve jej katolíckosť, duchovné základy, na ktorých stojí, to, že sa nevyhýba najzákladnejším otázkam o človeku a zmysle ľudského života. Inými (Košturiakovými) slovami: budme radi, že učíme učiteľov, ošetrovateľov, teológov, podnikateľov, psychológov alebo novinárov. Za plus považujem aj výbornú geografickú polohu KU a historické korene Ružomberka, na ktoré môže nadväzovať.

Najväčším „kapitálom“ sú však ľudia – zamestnanci, pedagógovia i študenti – ktorí ako jedna akademická obec pracujú na jej inovovaní a skvalitnení. Nielen tým, ktorí sa zúčastnili jesenného workshopu, adresoval Ján Košturiak slová, s ktorými chcem aj ja začať – spolu s vami – nový kalendárny rok 2019: „Hľadajme v druhom človeku Krista. Budme kritickí k sebe, prijímajme kritiku, budme mierni v súdoch a nevyvyšujme sa. Budme štedrí v milosrdenstve, prijatí, láske a dávaní druhým.“

Jaroslav Demko

Koleda od našich súborov Pridančata a Pridaň; ilustračná snímka: M. Magda

Spoločnosť našich súborov Pridanica a Pridanica; snímka: M. Magda

Na SDM do Panamy vycestuje 200 mladých ľudí s biskupom Galisom

Bratislava 9. januára (TK KBS) Skupina dvoch stoviek pútnikov zo Slovenska sa vydá do Panamy na Svetové dni mládeže (SDM). Stretnutie mladých ľudí s pápežom Františkom sa uskutoční v dňoch 14. - 27. januára 2019. So slovenskými pútnikmi bude cestovať aj žilinský biskup Mons. Tomáš Galis, predseda Rady pre mládež a univerzity Konferencie biskupov Slovenska. Mladí Slováci sa začali chystať na stretnutie minulý rok po Národnom stretnutí mládeže P18 v Prešove.

Hlavným organizátorom medzinárodnej akcie, na ktorej sa stretávajú mladí z celého sveta a vždy sa na nej zúčastní aj pápež, je Katolícka cirkev (Dikastérium pre laikov, rodinu a život a Centrálny výbor hostujúcej krajiny). SDM inicioval dnes už svätý Ján Pavol II. Jeho dvaja nástupcovia - Benedikt XVI. a František - v jeho tradícii pokračujú. Konajú sa spravidlá každé dva až tri roky vždy v inej svetovej metropole. Doteraz sa konalo 14 podobných stretnutí, naposledy v roku 2016 v poľskom Krakove, kde prišlo najviac Slovákov v histórii SDM (okolo 4000). Cieľom SDM je ukázať živú vieru v Ježiša Krista. Podporujú tiež angažovanosť mladých v Cirkvi, ktorí zároveň premýšľajú o odkaze, ktorý vždy vyberá pápež.

Do Panamy vyrazí ako prvý slovenský organizačný tím. Zo Slovenska odchádza v piatok 11. januára 2019. Do Panamy dorazí v sobotu. "Naše prvé kroky po príchode do Panama City budú smerovať do mestkej časti s názvom Balboa, kde budeme vo farnosti Santa Maria v najbližších dňoch očakávať slovenských pútnikov", uviedol Ondrej Chvala, vedúci slovenského organizačného tímu SDM. Ten ponúkol slovenským pútnikom prvé tri dni na aklimatizáciu (13. - 15. januára 2019). V tejto časti príde do krajiny približne 160 Slovákov. Po príchode budú mať zabezpečené ubytovanie, stravu, ako aj kultúrny a duchovný program. "Verím, že spoločne vytvoríme výborné spoločenstvo," uviedol Pavol Reisel, člen organizačného tímu SDM.

Slováci sa potom zapoja do programu predskokana SDM - Dni v diecézach (od 16. do 20. januára 2019), ktoré sú od roku 1997 súčasťou každých SDM. Ich cieľom je umožniť mladým pútnikom spoznať hostiteľskú krajinu, jej históriu, kultúru i duchovné bohatstvo. Okrem tohto vďaka ubytovaniu v rodinách zažijú mladí ľudia aj každodenný život domácich obyvateľov. Slovenská výprava zažije tieto dni v diecéze Santiago de Veraguas, kde sa slovenskí pútnici presunu z hlavného mesta autobusmi. Na hlavný program sa potom presunú opäť do hlavného mesta Panamy, kde sa zapoja nielen do tematickeho slovenského programu, ale aj svetového. V stredu 23. januára priletí do krajiny pápež František. Jeho program potrvá do nedele.

Bližšie informácie je možné nájsť na stránke svetovednimladeze.sk

SDM v Krakove - bezprostredná radosť Panamčanov o budúcich SDM v Paname; Snímka: M. Magda

SDM v Paname 2019

Na Svetových dňoch mládeže (SDM) v Paname, do ktorých otvorenia 22. januára chýbajú necelé dva týždne, sa zúčastní viac než 200 tisíc mladých zo 155 krajín sveta. Doteraz je riadne registrovaných 37 tisíc účastníkov. Niektorí mladí z Poľska i Francúzska sa do Panamy vydali na plachetniciach.

Z Poľska sa na SDM prihlásilo 3500 Poliakov, Talianov pricestuje 1300. Zo Slovenska sú prihlásené dve stovky. Asi 170 mladých z Poľska však dorazí na plachetnici, ďalšou skupinou plaviacou sa po mori je 32 Francúzov.

Poľskí moreplavci na ceste do Panamy

Poľská plachetnica s názvom „Dar mládeže“ sa vydala na cestu 11. novembra, na sviatok Nezávislosti Poľska. Na palube má 170 mladých ľudí, ktorých pri duchovnom programe sprevádza kňaz. Po ceste do Panamy sa loď zastavuje v 20 krajinách sveta, pričom sa obmieňa posádka i kňazi.

Francúzska plachetnica mala zastávku v Santiagu

Z Francúzska sa cez Atlantický oceán vydalo do Panamy 32 mladých. Počas ich päťmesačnej plavby sa mladí zastavili v Santiagu de Compostela a zašli aj do Fatimy, kde svoju púť zverili Panne Márii.

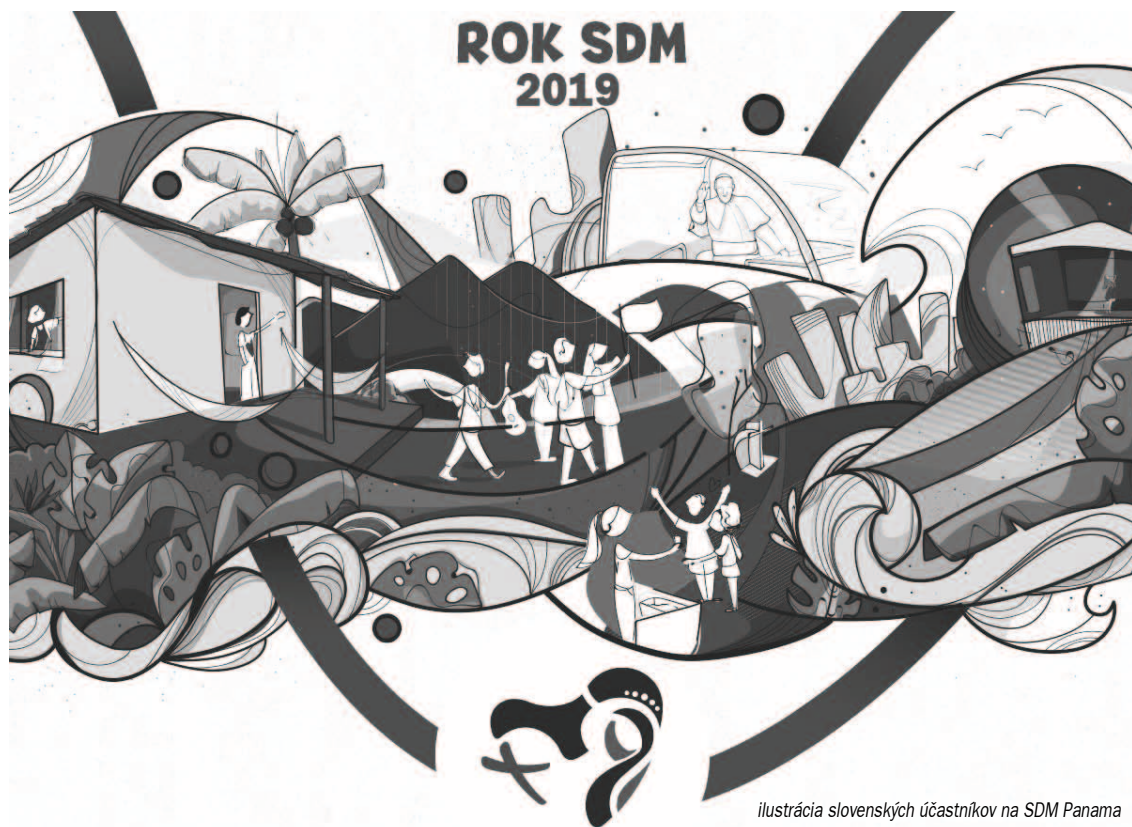
SDM mladých domorodcov

Pripomeňme, že pápež František do Panamy pricestuje 23. januára. Tri dni pred začatím SDM, čiže od 16. do 19. januára, sa v Paname začne Svetové stretnutie 1000 mladých z domorodých kmeňov, ktorí sa následne pripoja k oficiálnemu programu SDM (22. - 27. januára).

Betlehemske rodiny vyrobili pre SDM ružence

Ďalšou zaujímavosťou SDM v Paname je skutočnosť, že súčasťou výbavy, pripravenej pre každého účastníka, bude ruženec z olivového dreva, vyrobený vo Svätej zemi chudobnými rodinami z Betlehemu.

Zdroje: Organizačný tím SDM, Ján Michalský/Vatikánsky rozhlas SK

ilustrácia slovenských účastníkov na SDM Panama

Koleda od našich súborov Pridančata a Pridaň; ilustračná snímka: M. Magda

Pod'akovanie našej bývalej redaktorky

Už dávno som sa zaoberala myšlienkou poďakovať sa prostredníctvom časopisu Spektrum našej roďáčke Lenke Novotnej, ktorá aj napriek náročnému obdobiu počas svojho štúdia často prispievala nielen do nášho farského časopisu písaním rôznych článkov, ale svojimi postrehmi obohacovala aj čitateľov Katolíckych novín.

Veľmi rada písala o vzťahoch rôznych generácií, či už v našich rodinách, vo farnosti i v celej spoločnosti, opakovane zdôrazňovala úctu k starším, k rodičom i deťom navzájom. Prihovárala sa nám aj na tému ročných období - ako ich vedieť precítiť návštevou kostola, svätou omšou, účasťou na odpustových slávnostiach, návštevou chorých, príbuzných či osamelých ľudí, ale aj pri prechádzke prírodou, ktorá je záračným dielom nášho najvyššieho Pána.

Spomínam si tiež na obdobie, keď som pracovala v zahraničí a vo voľnom čase som čítala rôznu literatúru, časopisy i noviny, medzi ktorými nechýbali ani Katolícke noviny. Bol to úžasný pocit, keď kdesi ďaleko od domova sa na mňa z novín usmievala práve Lenka, ktorej príspevky mi dodávali silu a odvahu vytrvať.

Keďže Lenka už pracuje, určite má teraz menej času, no verím, že nás ešte niekedy svojimi zaujímavými a trefnými príspevkami osloví. Preto jej prajem veľa Božieho požehnania, ochranu Panny Márie, pevné zdravie, úspechy v osobnom i pracovnom živote a ešte veľa nových a tvorivých myšlienok, ktoré si isto nájdu vďačných adresátov.

Mária Lesníková

Známa pieseň Tichá noc, svätá noc prvýkrát zaznela na Vianoce 1818

Atmosféru a čaro Vianoc už takmer dve storočia umocňuje nielen v Európe, ale aj v iných častiach sveta známa pieseň Tichá noc, svätá noc. V súčasnosti sa spieva už vo viac ako 200 jazykoch. Aj na Slovensku sa táto svetoznáma rakúska pieseň hrá a spieva v období adventu a Vianoc nielen v kostoloch, ale i na adventných a predvianočných koncertoch v divadlách a koncertných sálach. Ľudia ju počúvajú aj v domácnostiach či na verejných priestranstvách.

Pieseň Tichá noc, svätá noc zaznela po prvý raz na Vianoce 1818 v kostolíku v rakúskom Oberndorfe. Zaspievali ju duchovný Joseph Mohr a učiteľ a organista Franz Xaver Gruber. Text piesne zložil Joseph Mohr, rodák zo Salzburgu. Ten požiadal učiteľa Franza Xavera Grubera z Arnsdorfu, ktorý v Oberndorfe zastupoval organistu, aby k jeho básni skomponoval vhodnú melódiu s dvoma sólovými hlasmi a so sprievodom gitary, pretože organ mal poruchu. Podľa tradície Gruber, dojatý textom piesne a jeho posolstvom pokoja a lásky, skomponoval za necelú hodinu nesmrteľnú melódiu, ktorá sa rýchlo šírila i do ďalších miest a obcí v Rakúsku aj iných krajinách.

Joseph Mohr (1792-1848) vyštudoval teológiu a v roku 1817 bol vysvätený za kňaza. Okrem Oberndorfu pôsobil aj vo Wagraime, kde zomrel. Jeho hrob ešte stále navštevujú domáci a zahraniční turisti, najmä počas vianočných sviatkov.

Učiteľ a organista Franz Xaver Gruber (1787-1863) pochádzal z dedinky Unterweitzburg, kde sa narodil ako tretie dieťa v rodine chudobného tkáča. Jeho otec spočiatku o talente syna a jeho láske k hudbe nechcel ani počuť. Nadaného chlapca podporoval aspoň učiteľ, ktorý ho učil noty a hru na organe. Raz učiteľ ochorel a na obdiv miestnych veriacich ho skvele zastúpil dvanásťročný Franz. Hral tak nádherne, že obmäkčil aj otca, ktorý mu nielen dovolil ďalej sa hudobne vzdelávať, ale mu dokonca sám kúpil harmónium. Po štúdiách Gruber pôsobil ako organista v Arnsdorfe, neskôr v Oberndorfe spolu s kaplánom Mohrom. Zomrel v roku 1863 v mestečku Hallein, kde bol správcom chóru. Počas svojho života skomponoval okolo 90 cirkevných skladieb. Rovnako ako Mohr ani Gruber neupadol do zabudnutia. Na škole v Arnsdorfe je pamätaná tabuľa pripomínajúca rodisko piesne Tichá noc, svätá noc. Dom, v ktorom skladateľ zomrel, zdobí jeho reliéf. TK KBS

Koleda od našich súborov Pridančata a Pridaň; ilustračná snímka: M. Magda

Ahoj, kamaráti!

Stránku pripravuje Paula Mihoková

Po vianočných prázdninách sme zase v škole – s učiteľmi a priateľmi, oddýchnutí a plní energie do učenia... Teda, aspoň verím, že tomu tak je. Pomaly sa nám blíži polročné vysvedčenie, tak sa posnažte, aby ste si 1. 2. mohli ozaj zaslúžene vydýchnuť. No než sa usilovne zahrniete učebnicami, pozrime sa spolu, čo nás čaká v prvých týždňoch nového roka.

Svätica mesiaca – sv. Agnesa Rímska

Meno Agnesa pochádza z gréčtiny a znamená čistá. Túto mučenicu si pripomíname 21. januára v deň, kedy bola usmrtená. Je patrónkou detí, dievčat, snúbencov a záhradníkov.

O živote sv. Agnesy toho veľa nevieme. Bola umučená začiatkom 4. storočia, kedy v Rímskej ríši vládol cisár Dioklecián a kresťania boli kruto prenasledovaní.

Na obrazoch je zvyčajne zobrazovaná s dlhými vlasmi a jahňatom. Podľa legendy sa totiž zjavila svojim rodičom s baránkom v náručí a oznámila im, že je spasená – v nebi. Na pamiatku tohto vídenia sa každý rok v Ríme žehnajú dva baránky, z vlny ktorých sa potom zhotovuje arcibiskupské pálium.

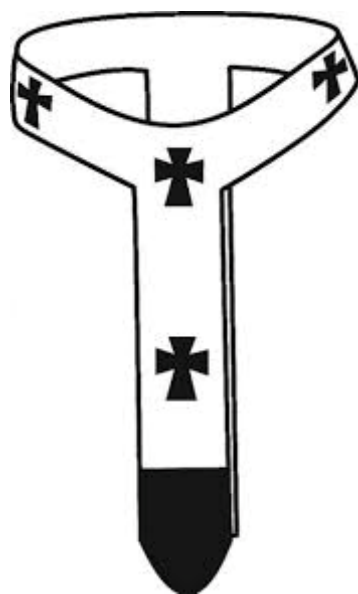
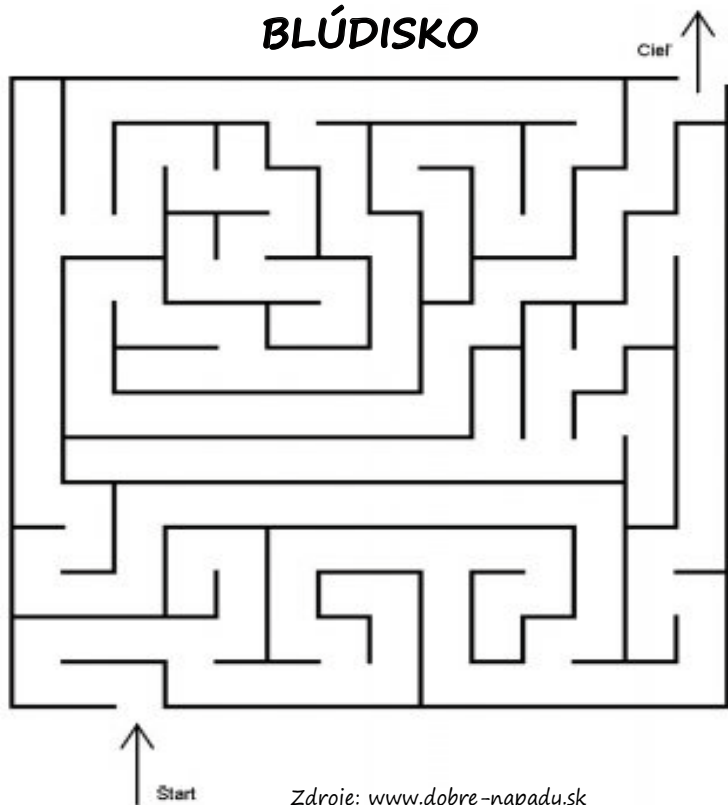
Obetovanie Pána

Tento sviatok pripadá na 2. február a kedysi bol nazývaný „Očisťovanie Panny Márie“. Je to však udalosť zameraná na Pána Ježiša a jeho obetovanie v chráme. Jozef s Máriou prišli do chrámu v Jeruzaleme s obetou „ako káže Pánov zákon, pár hrdličiek alebo dva holúbky“, aby zasvätili Ježiša Bohu.

V Jeruzaleme žil muž menom Simeon, ktorému Boh slúbil, že nezomrie, kým neuvidí Mesiáša. Duch Svätý mu vnukol, že má ísť do chrámu, kde Simeon čakal Krista, zobral ho do rúk a povedal, že bude „svetlom na osvetlenie pohanov“.

Sviece hromničky, ktoré sa v ten deň v kostoloch posväcujú, symbolizujú toto svetlo.

BLÚDISKO

Takto vyzerá pálium, ktoré je súčasťou liturgického odevu pápeža a arcibiskupov – pápež im ich zvyčajne rozdáva na sviatok sv. Petra a sv. Pavla (29. júna) v Ríme.

Zdroje: www.dobre-napady.sk

ÚVODNÉ MOTTO:

Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.

Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva. Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímajú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

Viete povedať, čo je príčinou vandalizmu?

U mnohých mladých ľudí si možno všimnúť spokojnosť, keď sprejujú po stenách, lámu lavičky, keď sú agresívni na diskotékach... Aké sú asi príčiny tohto javu?

Pohľad na počarbané steny a polámané lavičky je strašný. Na prvý pohľad dospelý človek nevie pochopiť tú hrubosť až brutálne správanie sa mladých. No zatiaľ, čo v dospelých vzbudzuje odpor, v niektorých mladých, ktorí cítia potrebu prejavovať sa ako vandali, vyvoláva možno spokojnosť.

Korene vandalizmu môžu byť rôzne:

1• Hnev na seba - mnohí mladí nie sú spokojní so svojou rodinou, povahou, nedostatkom úspechu v škole, či v práci. Pokladajú sa skôr za nepodarok. To ich vedie k agresivite, aj k vandalizmu.

2• Hnev na Boha - hnevajú sa na Boha, lebo si myslia, že Boh na nich zabudol. Stáva sa to najmä vtedy, keď žiarlia na ostatných - oni sú už ženatí, ony sú vydaté a ja nie. Oni majú lepšiu výplatu ako ja. A práve aj tento hnev vedie k vandalizmu.

3• Hnev na ostatných - od ostatných čakajú, že im budú viac pomáhať, viac im dávať, viac si ich vážiť.

4• Hnev na politikov - dnešní mladí úplne prestávajú veriť politikom, najmä, keď si uvedomujú ich skorumpovanosť.

5• Hnev na Cirkev - hovoria, že Cirkev nemá porozumenie. Vraj odsudzuje všetko: antikoncepčné prostriedky, umelé ukončenie te-

hotenstva, eutanáziu, manželstvá homosexuálov...

6• Hnev na rodičov - mnohí majú pocit, že ich rodičia dosť nemilovali, že k nim boli príliš strohí, že sa nezaujímal o nich, ale skôr o dobré známky.

7• Hnev na tých, ktorí sa k nim správali agresívne. Mnohých mladých v detstve týrali bitkou, pohlavne zneužívali, zraňovali ich city. Tieto prejavy agresie vyvolávajú vzburu a veľa hnevu.

Teda hnev, agresivita, vzburá, zúrivosť, vandalizmus..., to všetko môže mať korene v niektorých situáciách, ktoré človek prežil v detstve.

Vandali sú mladí ľudia, ktorí sa cítia nemilovaní a odstavení bo-

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

kom. Svojím vandalizmom nám chcú povedať: „Pozrite sa, čoho som schopný. Nedokážem postaviť vežu, ale dokážem ju zničiť!“

Skôr by sme sa mali zamyslieť nad tým, čo môžeme urobiť pre zveladenie spoločnosti a Cirkvi my, než nad tým, čo môžu urobiť pre nás ostatní.

ilustračná snímka: M. Magda

Trampoty v manželstve

129. Aké sú príčiny manželských kríz?

Pokúsme sa prejsť k podrobnejšej diagnóze. Čo okrem vzdialenia sa od Boha a Jeho prikázaní býva najčastejšou príčinou manželských kríz?

1. Falošná (úplne nezhodná) predstava o manželskej láske a o fungovaní rodiny u oboch manželov.

2. Nezrelosť znemožňujúca budovať hlbokú lásku, založenú na altruizme, čo znamená nezištnú starostlivosť o blaho manželského partnera.

3. Neuvedomovanie si rozdielov medzi ženou a mužom, čo býva základom neporozumení, rozličných výčitiek a obviňovaní z neochoty a zlej vôle.

4. Oblasť sexuality, v ktorej sa očakávaná a predstavy manželov často nezhodujú. Predchádzajúce sexuálne skúsenosti, ktoré si jeden alebo obaja partneri vnášajú do manželstva - pozeranie pornografie, masturbácia, antikoncepcia a interrupcia a nakoniec manželská nevera spôsobujú veľmi ťažko zahojiteľné rany a vážne ohrozujú manželskú lásku.

5. Zanedbávanie starostlivosti o to, aby manželskému partnerovi bolo so mnou... dobre, milo a príjemne. Táto starostlivosť bola vo fáze zamilovanosti, zalúbenosti a vzájomného imponovania celkom prirodzená a nevyžadovала si námahu. Keď sa však začal bežný život, keď prišla únava, stres a obyčajná každodennosť,

nie je už také jednoduché dbať o dobrý pocit manželského partnera. Týka sa to aj docenenia ženy v jej ženskosti, čiže ocenenie jej krásy a dobra, ktoré okolo seba šíri svojou činnosťou. Žena sa vtedy cíti milovaná a to je pre ňu najdôležitejšie. Muž zas túži byť docenený za svoju múdrosť, šikovnosť, zodpovednosť, námahu spojenú nielen s materiálnym zabezpečením rodiny. Chce sa cítiť vážený, potrebný a rešpektovaný. Problém však zväčšuje situácia, keď sa muž necíti v manželstve najlepšie a jeho „pomsta“ spočíva v tom, že sa správa k žene čoraz horšie. Podobne aj nespokojná manželka sa správa k manželovi čoraz horšie. Neviditeľná špirála čoraz horšieho vzájomného správania sa manželov postihuje mnohé manželstvá.

6. Osobitným a veľmi bolestným problémom je nepravdivé správanie sa k rodine manželského partnera, zvlášť k jeho matke, s ktorou sa spája najsilnejšie emocionálne puto. Zlé vzťahy so svokrovcami dokážu zničiť aj najlepšie začínajúce manželstvo. Nezávisle od toho, či sa svokra správa vynikajúco, či je nezniesiteľná (aj to sa stáva), treba sa k nej správať úctivo už len preto, že spolu so svokrom (a pánom domu) darovala život nášmu manželskému partnerovi.

7. A posledný zdroj kríz je neschopnosť komunikovať. Veľa párov nedokáže viesť manželský dialóg, ktorý buduje vzťah a nie je

koncertom prianí, vzájomných výčitiek a napomínania, ale prajným počúvaním problémov manželského partnera a snahou ich vyriešiť.

Dobrý, žičlivý rozhovor je prakticky najsilnejším nástrojom, ktorý slúži budovaniu krásneho manželského vzťahu, ako aj jeho znovuvybudovaniu v prípade krízy. Spomenuté body sú veľmi dôležité. Nezačínajme od slov, sľubov a uistení, ale od konkrétnych skutkov. Slovám možno neveriť (zvlášť po mnohých sklamaniach), zato skutky hovoria hlasno. Ak ich budeme konať s láskou a vytrvalosťou, bez znechutenia, určite budú mať efekt, a to dvojité: človek, na ktorého „zaútočíme“ dobrými skutkami, bude musieť skôr či neskôr uznať ich pravdivosť a výrečnosť.

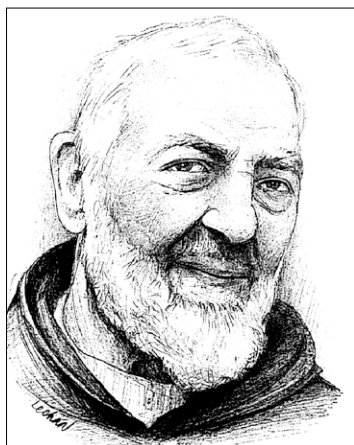
Druhým (rovnako dôležitým) účinkom je premena toho, kto koná dobro. Svätý otec Ján Pavol II. v spise „Osoba a čin“ píše, že dobré skutky prechádzajú na toho, kto ich koná a že vnútorné skutky sa prejavujú navonok. Ten, kto koná dobro, sa skrze svoje skutky stáva lepším človekom.

S vďakou treba prijať aj minimálnu nápravu manželského vzťahu, ktorú sa nám podarilo dosiahnuť. Dáva nám totiž iskričku nádeje na to, že ešte nie je všetko stratené, že všetko sa dá ešte napraviť.

Dokonca aj drobný úspech dáva krídla. A ak manželia nebudú jeden druhému krídla lámať, tento maličký úspech môže byť začiatkom opravdivej premeny.

Ani orol so zlámanými krídlami nevyletí (gruzínske príslovie).

MUDr. Vaščák Blažej

Stretnutia modlitbovej skupiny sv. pátra Pia

vo Vítaze

sobota: 19. 1. 2019

sobota: 23. 2. 2019

sobota: 23. 3. 2019

sobota: 27. 4. 2019

sobota: 25. 5. 2019

sobota: 22. 6. 2019

“Človek nedosiahne spásu bez modlitby, ani nevyhrá boj bez nej. Je na vás, ako sa rozhodnete.” (sv. Páter Pio)

Modlitba

Ó, Bože, náš Otec, Ty si útechou a nádejou ľudstva. Daj, aby sme podľa príkladu svätého Pia z Pietrelciny ustavične obnovovali svojho ducha a milovali rozjímanie a modlitbu, aby sa tak náš život stával svedectvom viery v Tvoju dobrotu. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Uzmierujme Pána modlitbami! Nech nám nie je ľahostajný osud nás i našich rodín, ale aj celého sveta.

Stalo sa:

- **16. 12.** v nedeľu bolo pri sv. omšiach o 9:00 h v Ovčí a vo Vítaze o 10:30 h požehnanie a vyslanie našich koledníkov, ktorí sa aj v tomto roku zapojili do koledníckej akcie Dobrá novina
- **25. 12.** v utorok sme slávili jeden z najväčších prikázaných sviatkov - Narodenie Pána Ježiša
- **25. a 26. 12.** naši mladí chodili v popoludňajších hodinách po koledovaní; výťažok z koledovania Dobrej noviny išiel na podporu rozvojových projektov v krajinách východnej Afriky
- **28. 12.** v piatok po svätej omši nám zavinšovali a zakoledovali naše deti zo súborov Pridaňcatá a Pridaň
- **29. 12.** v sobotu ráno bolo vo farskom kostole stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. pátra Pia
- **1. 1. 2019** sme slávili slávnosť Bohorodičky Panny Márie, prikázaný sviatok
- **6. 1.** slávnosť Zjavenia Pána; v tento deň sme pri sv. omšiach požehnali „Trojkráľovú vodu“ a popoludní bolo požehnanie domov
- **13. 1.** nedeľou Krstu Krista Pána sme skončili vianočné obdobie a začalo sa obdobie cez rok

Stane sa:

- **18. - 25. 1. 2019** - Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov
- **18. 1.** v piatok bude po sv. omši vo farskom kostole vo Vítaze stretnutie všetkých birmovancov (aj z Ovčia)
- **19. 1.** v sobotu ráno po sv. omši bude vo farskom kostole stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. Pátra Pia
- **20. 1.** v nedeľu po sv. omšiach bude zbierka pre pastoračiu mládeže ACM/UPC
- **24. 1.** deň celodennej poklony v našej farnosti
- **2. 2.** Obetovanie Pána (Hromnice) - 40 dní od Narodenia Pána Ježiša; pri svätých omšiach bude požehnanie sviec - hromničiek
- **2. 2.** prvé stretnutie snúbeneckej školy, ktoré bude v sobotu večer o 18:00 h na fare v katecheticknej miestnosti, kde sa dohodnú termíny náuk všetkých, ktorí sa nahlásili

ilustračná snímka: M. Magda

Stalo sa v roku 2018

• **1. - 1. 1. 2018** začali sme **Nový rok slávnostou Bohorodičky Panny Márie, prikázaným sviatkom**

• **6. 1. slávnosť Zjavenia Pána, ľudovo nazývaný Traja králi; v tento deň bolo pri sv. omšiach požehnanie „Trojkráľovej vody“ a popoludní požehnanie domov**

• **7. 1.** touto nedeľou Krstu Pána sa končilo vianočné obdobie a začalo sa obdobie cez rok

• **13. 1. v sobotu ráno po sv. omši bolo stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. Pátra Pia**

• **18. - 25. 1. 2018** bol Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

• **24. 1. - deň celodennej poklony v našej farnosti; Sviatosť Oltára bola vyložená vo Vítaze do 18:00 h a v Ovčí do 17:00 h, zakončili sme ju Eucharistickým požehnaním**

• **21. 1. - v nedeľu popoludní o 14:30 h** v kostole vo Vítaze bola prezentácia o Sv. zemi s dôležitými informáciami, ktoré nám podal Štefan Novotný, rektor seminára v Košiciach, sprievodca vo Sv. zemi

• **2. 2. - Obetovanie Pána (Hromnice) - 40 dní od Narodenia Pána Ježiša; pri svätých omšiach boli požehnané sviece - hromničky**

• **3. 2. v sobotu o 18:00 h** bolo prvé stretnutie nahlásených párov do snúbeneckej školy v katechetickú miestnosť na fare

• **14. 2. - Popolcovou stredou sme začali 40-dňové pôstne obdobie; v tento deň bol prísny pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu**

• **16. 2. v piatok začali krížové cesty v pôstnom období - v Ovčí o 16:30 h a vo Vítaze o 18:00 h; po nich boli sv. omše; krížové cesty v nedeľu boli vo Vítaze o 14:30 h a v Ovčí o 13:30 h**

• **17. 2. v sobotu bola o 10:00 h spoločná krstná náuka na fare v katechetickú miestnosť**

• **2. - 9. 3. bola farská púť vo Svätej**

Zemi, kde sme navštívili najdôležitejšie miesta, týkajúce sa nášho Pána Ježiša; púť sa zúčastnilo 82 ľudí z našej farnosti - 54 z Vítaze a 28 z Ovčia; našimi sprievodcami boli Milan Diheneščík a Miroslav Pohár

• **10. 3. v sobotu sme začali deviatnik k sv. Jozefovi, ženichovi Panny Márie, ktorého sviatok sme slávili v pondelok 19. marca**

• **10. 3. v sobotu ráno po sv. omši** bolo stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. Pátra Pia

• **16. 3. v piatok bola vo farskom kostole nočná adorácia od 21:00 - 22:00 h**

• **17. 3. v sobotu** bola spoločná krstná náuka o 10:00 h na fare v katechetickú miestnosť

• **17. - 18. 3. v sobotu a v nedeľu sa začala Snúbenecká škola – „Víkendovka“ ako bezprostredná príprava pre našich snúbencov na sobáš o 9:00 h na fare v katechetickú miestnosť**

• **19. 3. v pondelok** sme slávili sviatok sv. Jozefa, ženicha Panny Márie

• **25. 3. v Kvetnú nedeľu pri druhej sv. omši o 10:30 h** sme sa stretli pri kostole sv. Ondreja, kde bolo požehnanie ratolestí; potom sme išli v sprievode do kostola sv. Jozefa, kde začala slávnostná sv. omša

• **29. - 31. 3.** sme slávili Veľkonočné trojdnie - slávenie najväčších sviatkov našej spásy

• **30. 3. vo Veľký piatok o 11:00 h** vo Vítaze bola krížová cesta; začali sme ju pred kostolom sv. Ondreja a šli sme smerom ku Krížu „pod Dubiom“; **v Ovčí začala krížová cesta o 13:00 h v kostole**

• **30. 3. vo Veľký piatok** sme začali deviatnik pred sviatkom Božieho milosrdenstva; pomodlili sme sa ho v kostole pred obradmi

• **1. 4. slávili sme najväčší cirkevný sviatok - Zmŕtvychvstanie nášho Pána**

Ježiša Krista

• **8. 4. v nedeľu** na sviatok Božieho milosrdenstva sme sa o 15:00 h v kostole pomodlili slávnostnú modlitbu v hodine milosrdenstva pred vyloženou Sviatosťou Oltárnou

• **9. 4. v pondelok po skončení veľkonočnej oktávy** sme slávili sviatok **Zvestovania Pána, preložený z 25. marca**

• **20. 4. v piatok** bola večerná adorácia od 21:00 - 22:00 h, pri ktorej sa naši mladí modlili za kňazské a rehoľné povolania a tiež pred prípravou na prijatie sviatosti birmovania

• **22. 4. v nedeľu pri slávnostnej sv. omši o 10:30 h vo Vítaze v kostole sv. Jozefa, robotníka pobirmoval pomocný biskup Mons. Marek Forgáč našich 57 birmovancov - 14 z Ovčia a 43 z Vítaze**

• **1. 5. v utorok** sme slávili odpustovú slávnosť v našom farskom kostole zasvätenom sv. Jozefovi, robotníkovi; slávnostnú sv. omšu o 10:30 h celebraval Miroslav Turák, farár v Krížovanoch

• **5. 5. v sobotu** sme boli na **14. púti rádia Lumen do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove**; hlavným celebrantom a kazateľom bol košický pomocný biskup Mons. Marek Forgáč

• **5. a 6. 5. bola Snúbenecká škola - „Víkendovka II.“** v našej farnosti so začiatkom o 9:00 h na fare v katechetickú miestnosť; bola to bezprostredná príprava pre našich snúbencov na prijatie sviatosti manželstva

• **13. 5. v 7. veľkonočnú nedeľu** bola o 10:30 h sv. omša v kaplnke v Doline

• **20. 5. v nedeľu** bola v našej farnosti poklona Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej vo farskom kostole vo Vítaze od 14:00 - 17:00 h zakončená požehnaním a vo filiálnom kostole v Ovčí od 13:00 - 16:00 h

• **25. 5. sme slávili Nanebovstúpenie Pána, prikázaný sviatok**

• **27. 5. v nedeľu** na sviatok Najsvätejšej Trojice bolo vo filiálnej obci v Ovčí

v kostole sv. Barbory 1. sväté prijímanie detí; pri slávnostnej svätej omši o 10:30 h po prvý raz prijalo 7 detí Pána Ježiša v Eucharistii

• **3. 6. v nedeľu v našom farskom kostole sv. Jozefa, robotníka vo Vítaze bolo 1. sväté prijímanie detí; pri slávnostnej svätej omši o 10:30 h po prvý raz prijalo 14 detí Pána Ježiša v Eucharistii**

• 29. 6. v piatok bol prikázaný sviatok sv. Petra a Pavla, apoštolov; bol to aj záver školského roka, ktorý deti zo Základnej školy a z Materskej školy ukončili dakovnými svätými omšami vo Vítaze o 8:00 h a v Ovčí o 17:00 h

• **1. 7. v daný deň bola po sv. omšiach zbierka na Dobročinné diela Svätého Otca**

• 5. 7. vo štvrtok sme slávili cirkevný sviatok slovanských vierozvestov sv. Cyrila a Metoda

• **7. 7. v sobotu ráno o 5:00 h vo Vítaze bolo požehnanie peších pútnikov na odpust do Levoče**

• 8. 7. odpustová slávnosť Návštevy Panny Márie na Mariánskej hore v Levoči; slávnostnú sv. omšu celebraval J. Em. Kardinál Gerhard Ludwig Müller, emeritný prefekt Kongregácie pre náuku viery

• **22. 7. v nedeľu bola hlavná odpustová slávnosť pri sv. Anne; slávnostnú sv. omšu o 10:30 h celebraval J. E. Mons. František Rábek, vojenský ordinár na Slovensku**

• 30. 7. v pondelok sme slávili liturgickú spomienku bl. Zdenky Schelingovej v kostole v Ovčí, kde sa aj uchováva jej relikvia; po sv. omši bolo uctenie tejto relikvie

• **7. 8. v utorok bol dekanátny minštrantský futbalový turnaj v Jarovniciach; začal sa sv. omšou o 8:30 h a pokračoval turnajom na pripravených ihriskách pre každú kategóriu; naši minštranti z Vítaze získali 2. miesto v kategórii mladších žiakov**

• 15. 8. v stredu sme slávili prikázaný sviatok Nanebovzatia Panny Márie so sv.

omšou o 17:00 h v Doline, ktorú celebraval miestny d. o. Marek Hnat

• **15. 8. v stredu večer prechádzali cez našu filiálnu obec Ovčie pútnici z Michaloviec do svätyne Božieho milosrdenstva v Spišskej Novej Vsi, ktorú organizovali pallotíni; ubytovaní boli v rodinách u dobrodincov**

• 3. 9. v pondelok vyzvaním Ducha Svätého - Veni Sancte sme začali nový školský rok 2018/2019 svätými omšami o 8:00 h vo Vítaze a o 9:00 h v Ovčí

• **8. 9. v sobotu vo sviatok Narodenia Panny Márie bola slávnostná svätá omša o 10:30 h v Doline v kaplnke jej zasvätenej, ktorú celebraval Marek Varga, duchovný správca Univerzitného pastoračného centra Dr. Štefana Héseka v Prešove**

• 14. 9. v piatok bola vo farskom kostole nočná adorácia od 21:00 - 22:00 h

• **15. 9. slávnosť Sedembolestnej Panny Márie sme slávili slávnostnou svätou omšou o 10:30 h v Doline**

• 22. 9. v sobotu ráno bolo stretnutie modlitbovej skupiny sv. Pátra Pia

• **14. 10. v nedeľu bola slávnostná svätá omša o 10:30 h v Doline, obetovaná za miestnych poľovníkov, ktorú celebraval Peter Bicák, duchovný rehoľnej spoločnosti Saleziáni Dona Bosca zo Sabinova**

• 19. 10. v piatok bolo stretnutie všetkých birmovancov (aj z Ovčia) po sv. omši v kostole vo Vítaze

• **20. 10. v sobotu ráno bolo stretnutie modlitbovej skupiny sv. Pátra Pia**

• 1. 11. vo štvrtok vo sviatok Všetkých svätých bola popoludní pobožnosť na cintoríne v Ovčí o 13:30 h a vo Vítaze o 14:30 h

• **11. 11. v nedeľu prišla p. Uchalová z Inštitútu Nepoškvrneného srdca Panny Márie, ktorá nás informovala o modlitbách - refaz za kňazov a víťazstvo Nepoškvrneného srdca Panny Márie**

• 23. 11. v piatok bolo po sv. omši vo

farskom kostole vo Vítaze stretnutie všetkých birmovancov (aj z Ovčia)

• **28. 11. v stredu sme vo Vítaze oslávili 17. výročie konsekrácie kostola sv. Ondreja, apoštola a 26. výročie konsekrácie farského kostola sv. Jozefa, robotníka slávnostnými svätými omšami**

• 29. 11. vo štvrtok sme oslávili 26. výročie konsekrácie filiálneho kostola sv. Barbory, mučenice v Ovčí slávnostnou sv. omšou o 17:00 h

• **30. 11. v piatok bola odpustová slávnosť sv. Ondreja v tomto starobyľom kostolíku na Vyšnom konci, zasvätenom tomuto svätcovi; slávnostnú sv. omšu o 18:00 h celebraval Matúš Hattok, kaplán z farnosti Jarovnice**

• 2. 12. v 1. adventnú nedeľu bola odpustová slávnosť sv. Barbory v Ovčí so slávnostnou sv. omšou o 10:30 h, ktorú celebraval Marek Džurbala, farár zo Sačurova

• **15. 12. začal sa modliť v rodinách deviatnik pred narodením Ježiša Krista**

• 16. 12. v nedeľu bolo pri sv. omši o 9:00 h v Ovčí a o 10:30 h vo Vítaze požehnanie a vyslanie našich koledníkov, ktorí sa aj v minulom roku zapojili do koledníckej akcie Dobrá novina

• **25. 12. v utorok sme slávili jeden z najväčších prikázaných sviatkov - Narodenie Pána Ježiša**

• 28. 12. v piatok po svätej omši nám zavinšovali a zakoledovali naše deti zo súborov Prídaňčatá a Prídaň

• **29. 12. v sobotu ráno bolo stretnutie členov modlitbovej skupiny sv. Pátra Pia**

• 25. a 26. 12. naši mladí chodili v popoludňajších hodinách po koledovaní; výťažok z koledovania Dobrej noviny išiel na podporu rozvojových projektov v krajinách východnej Afriky

• **31. 12. na Silvestra bol otvorený kostol od 23:30 h do polnoci pre tých, ktorí chceli privítať Nový rok pred Sviatosťou; o 24:00 h bolo eucharistické požehnanie**

Štatistika v roku 2018

	Krsty				Sobáše				Pohreby			
	VÍŤAZ	OVČIE	DOLINA	SPOLU	VÍŤAZ	OVČIE	DOLINA	SPOLU	VÍŤAZ	OVČIE	DOLINA	SPOLU
2018	26	12	3	41	9	1	0	10	17	4	3	24
	(ch 17, d 9)	(ch 6, d 6)	(ch 2, d 1)	(m 25, ž 16)	-	-	-	-	(m 11, ž 6)	(m 2, ž 2)	(m 1, ž 1, d 1)	(m 14, ž 9, d 1)
2017	25	5	2	32	19	5	0	24	12	5	1	17
2016	24	5	6	35	12	3	0	15	13	4	1	18
2015	23	13	3	39	13	7	0	20	13	6	1	20
2014	24	8	13	45	17	6	0	23	15	4	3	22
2013	25	11	12	48	11	4	0	15	19	5	0	24
2012	32	7	18	57	13	8	0	21	15	7	1	23
2011	11	3	11	25	12	3	0	15	18	15	1	34
2010	14	4	9	27	6	7	0	13	21	8	0	29
2009	19	6	13	38	6	7	1	14	10	5	1	16
2008	22	6	9	37	7	8	0	15	12	4	0	16
2007	20	3	12	35	9	2	0	11	12	8	0	20
2006	16	5	7	28	12	1	0	13	14	6	0	20
2005	23	3	11	37	9	5	0	14	9	2	0	11
2004	25	8	5	38	16	3	0	18	22	4	0	26
2003	20	6	10	36	9	6	0	15	17	9	0	26

Prijali sviatosť krstu v roku 2018

★1. **Sebastián Čigarský**, nar. 30.11.2017 (Ovčie); ★2. **Lýdia Farkašová**, nar. 20.12.2017 (Ovčie); ★3. **Jozef Sirovič**, nar. 17.11.2017 (Vítaz - Most, CZ); ★4. **Tatiana Pulárová**, nar. 18.12.2017 (Ovčie); ★5. **Sára Kovalová**, nar. 2.2.2018 (Vítaz); ★6. **Pavol Jenča**, nar. 16.2.2018 (Ovčie); ★7. **Daniel Forgáč**, nar. 7.3.2018 (Vítaz - Široké); ★8. **Darina Čechová**, nar. 24.2.2018 (Vítaz); ★9. **Viktória Maršalová**, nar. 21.3.2018 (Ovčie); ★10. **Patrik Hudák**, nar. 20.3.2018 (Vítaz); ★11. **Marko Broda**, nar. 30.3.2018 (Ovčie); ★12. **Slavo Lacko**, nar. 13.3.2018 (Vítaz - Dolina); ★13. **Patrik Stupinský**, nar. 8.5.2018 (Ovčie); ★14. **Júlia Balogová**, nar. 28.3.2018 (Vítaz - Žilina); ★15. **Andrej Goč**, nar. 8.5.2018 (Ovčie); ★16. **Kevin Baran**, nar. 11.5.2018 (Ovčie); ★17. **Nella Feja**, nar. 3.9.2017 (Ovčie - Brno, CZ); ★18. **Janka Salanci**, nar. 1.6.2018 (Vítaz); ★19. **Tobiash Uglov**, nar. 28.9.2011 (Vítaz - Avoca Beach, Austrália); ★20. **Dorian Magda**, nar. 24.11.2017 (Vítaz - Frenkenorf, Švajčiarsko); ★21. **Jáchym Kubánka**, nar. 7.7.2016 (Vítaz - Kutná Hora, CZ); ★22. **Nela Timková**, nar. 13.6.2018 (Vítaz); ★23. **Emir Pavol Lacko**, nar. 23.4.2018 (Vítaz - Dolina); ★24. **Marcel Mária Iskra**, nar. 21.6.2018 (Vítaz); ★25. **Jasmína Horváthová**, nar. 14.6.2017 (Vítaz - Dolina); ★26. **Šimon Javor**, nar. 14.6.2018 (Vítaz); ★27. **Matúš Javor**, nar. 14.6.2018 (Vítaz); ★28. **Soňa Uličná**, nar. 20.7.2018 (Vítaz - Prešov); ★29. **Paulo Stašík**, nar. 14.8.2018 (Vítaz); ★30. **Melánia Magdová**, nar. 17.8.2018 (Ovčie); ★31. **Anna Krokusová**, nar. 15.9.2018 (Vítaz); ★32. **Gregor Grivalský**, nar. 13.9.2018 (Vítaz); ★33. **Matej Felčík**, nar. 23.9.2018 (Vítaz - Prešov); ★34. **Šimon Novotný**, nar. 24.9.2018 (Vítaz); ★35. **Matúš Jenča**, nar. 14.10.2018 (Vítaz - Prešov); ★36. **Amália Kráľová**, nar. 25.10.2018 (Ovčie); ★37. **Monika Francová**, nar. 25.10.2018 (Vítaz); ★38. **Veronika Jurová**, nar. 9.11.2018 (Vítaz); ★39. **Oliver Orenčák**, nar. 27.11.2018 (Vítaz - Prešov); ★40. **Philip Daniel Lörinc**, nar. 6.9.2018 (Vítaz - Mönchaltorf, Švajčiarsko); ★41. **Marek Grul**, nar. 17.12.2018 (Vítaz)

Podrobný prehľad krstov v našej farnosti

Rok	Spolu	Rómovia	Rozdiel	Z toho - iní	Vítaz	Ovčie
1997	34	6	28	1	21	6
1998	34	2	32	-	24	8
1999	44	2	42	1	32	9
2000	44	6	38	-	31	7
2001	41	6	35	-	23	12
2002	47	12	35	2	24	9
2003	38	10	28	2	20	6
2004	40	5	35	2	25	8
2005	37	11	26	-	23	3
2006	31	7	24	3	16	5
2007	39	12	27	4	20	3
2008	40	11	29	1	22	6
2009	51	22	29	4	19	6
2010	36	9	27	9	14	4
2011	30	10	20	5	12	3
2012	57	18	39	5	27	7
2013	48	12	36	3	22	11
2014	45	13	32	5	19	8
2015	39	3	36	5	19	12
2016	35	6	29	4	24	5
2017	32	2	30	9	17	4
2018	41	3	38	12	15	11

Vyslúžili si sviatosť manželstva v roku 2018

- 1) 7. 4. 2018 vo Vítaze – **Karol Vojtila** (Chrašť n/ Hornádom) a **Veronika Jenčová** (Vítaz)
- 2) 7. 4. 2018 vo Vítaze – **Stanislav Klučík** (Modrá) a **Miroslava Čechová** (Modrá)
- 3) 5. 5. 2018 vo Vítaze – **Peter Skoloda** (Vítaz) a **Júlia Kopkášová** (Vítaz)
- 4) 19. 5. 2018 vo Vítaze – **Miloš Čech** (Vítaz) a **Lucia Stašíková** (Vítaz)
- 5) 23. 6. 2018 vo Vítaze – **Ondrej Šuster** (Vítaz) a **Nikola Kráľová** (Vítaz)
- 6) 18. 8. 2018 v Ovčí – **Michal Straka** (Široké) a **Katarína Balogová** (Ovčie)
- 7) 20. 9. 2018 vo Vítaze – **Adrianus Antonius van Suntenmaartensdyk** (Geertruidenberg, Holandsko)
a **Anna Snijkers rod. Tuľová** (Geertruidenberg, Holandsko)
- 8) 22. 9. 2018 vo Vítaze – **Matúš Švábik** (Lučina) a **Vladimíra Balogová** (Vítaz)
- 9) 6. 10. 2018 vo Vítaze – **Jakub Foriš** (Vítaz) a **Klaudia Balogová** (Vítaz)
- 10) 27. 10. 2018 vo Vítaze – **Matúš Lakomec** (Široké) a **Zuzana Jenčová** (Vítaz)

Predišli nás do večnosti v roku 2018

† 16.2.2018 **Juraj Čizmarík**, 70 r. (Ovčie-Dolina); † 22.2.2018 **Valent Sabol**, 87 r. (Vítaz); † 27.2.2018 **Biána Kandrácová rod. Grejtáková**, 39 r. (Vítaz); † 13.4.2018 **Helena Štofilová rod. Stahovcová**, 96 r. (Vítaz); † 20.4.2018 **František Franc**, 74 r. (Vítaz); † 12.5.2018 **František Magda**, 55 r. (Vítaz); † 30.5.2018 **Valentín Koval**, 84 r. (Vítaz); † 22.6.2018 **František Čech**, 73 r. (Vítaz); † 26.6.2018 **Ján Humeňanský**, 87 r. (Ovčie); † 5.7.2018 **Ester Kalejová**, 1 r. (Vítaz-Dolina); † 10.7. 2018 **Pavol Paláček**, 40 r. (Vítaz); † 21.7.2018 **Mária Magdová rod. Baluchová**, 97 r. (Vítaz); † 7.9.2018 **Apolónia Humeňanská rod. Jenčová**, 89 r. (Ovčie); † 15.9. 2018 **Branislav Král**, 38 r. (Ovčie); † 17.9.2018 **Ján Majerník**, 64 r. (Vítaz); † 17.10.2018 **Žofia Francová rod. Richnavská**, 90 r. (Ovčie-Dolina); † 5.11.2018 **Terézia Miženkova rod. Juhasová**, 69 r. (Vítaz); † 12.11.2018 **Helena Pribulová rod. Šimčíková**, 84 r. (Ovčie); † 29.11.2018 **Helena Sokolová rod. Kovalová**, 75 r. (Vítaz); † 2.12.2018 **Jozef Bednár**, 57 r. (Vítaz); † 12.12.2018 **Margita Iskrová rod. Magdová**, 86 r. (Vítaz); † 15.12.2018 **Štefan Bednár**, 80 r. (Vítaz); † 20.12.2018 **Viktor Novotný**, 73 r. (Vítaz); † 26.12.2018 **Jozef Sabol**, 68 r. (Vítaz).

Prehľad bohoslužieb

		Vítaz		Ovčie	
14. 1.	Pondelok				
15. 1.	Utorok	18:00	za ZBP Regíny Balogovej a jej rodiny		
16. 1.	Streda			17:00	† Mária a Matej
17. 1.	Štvrtok	7:00	za ZBP Regíny Magdovej (227)		
18. 1.	Piatok	18:00	† Jozef a Mária Sirovičovci	17:00	† Mária, František, Barbora a Štefan
19. 1.	Sobota	7:00	† František, Helena a František		
		11:00	60: Eva Jenčová		
20. 1.	2. nedeľa cez rok - C	7:30	za farnosť	9:00	40: Helena a 50: Ján
		10:30	70: Helena Kurucová		
21. 1.	Pondelok				
22. 1.	Utorok	18:00	† Vincent Jurčišin		
23. 1.	Streda			17:00	† Ján a Veronika Kollárovci
24. 1.	Štvrtok	7:00	za duše v očistci	17:00	vlastný úmysel
25. 1.	Piatok	18:00	† Mária Blizmanová	17:00	† Anna a Tomáš
26. 1.	Sobota	7:00	† Ján a Katarína Balogovci		
27. 1.	3. nedeľa cez rok - C	7:30	za ZBP Žofie Uličnej a jej rodiny	9:00	za farnosť
		10:30	85: Veronika Uličná		
28. 1.	Pondelok				
29. 1.	Utorok	18:00	† Štefan a Helena Krokusovci		
30. 1.	Streda			17:00	60: Stanislav Šimčík
31. 1.	Štvrtok	7:00	† Ján a Mária, Ondrej, Mária a Monika		
1. 2.	Piatok	18:00	† Stanislav Kovaľ	17:00	† Veronika, Jozef, Ján a Apolónia Jenčovci
2. 2.	Obetovanie Pána	9:00	za živých a mŕtvych členov ruženc. bratstva	8:00	za živých a mŕtvych členov ruženc. bratstva
3. 2.	4. nedeľa cez rok - C	7:30	† Helena, Štefan, Alžbeta a Jozef	9:00	† Jozef a Agnesa Baranovci
		10:30	za farnosť		
4. 2.	Pondelok				
5. 2.	Utorok	18:00	† Valent Kovaľ		
6. 2.	Streda			17:00	† Emil, Vojtech a Valent
7. 2.	Štvrtok	7:00	† Terézia Miženková		
8. 2.	Piatok	18:00	† Mária, Filip, Peter a Mária	17:00	† Ján a Apolónia, Anton, Alojz a Alžbeta
9. 2.	Sobota	7:00	† Ján Majerník		
10. 2.	5. nedeľa cez rok - C	7:30	za farnosť	9:00	75: Mária a 75: Štefan Uliční
		10:30	† František Magda		

Vianoce vo Vítaze

Rodina Magdova, ktorá darovala
vianočný strom do kostola

Spoločenstvo Márie Vyhonskej, ktoré pred polnočnou sv. omšou pripravilo pobožnosť Hľadanie prístrešia

Päť skupín našich detí koledovalo v tohtoročnej Dobrej novine.
Ďakujeme všetkým štedrým darcom!

Vianoce v Ovčí

Koledníci Dobrej noviny

Silvestrovský výstup na vrch Rohacka

Podakovanie Michalovi Jenčovi
za 30 rokov služby kostolníka

Vymenovanie a sľub
Štefana Balogu
do služby kostolníka

